

NGAY TAY

NĂM THỨ TƯ — THỨ
BẢY 7 OCTOBRE 1939,
SỐ 182 — GIÁ 0\$10.
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ:
80, ĐƯỜNG QUAN-
THÁNH - GIẤY NÓI 874

TAM QUỐC TÂN THỜI

(diễn hồi sau trận Xích-Bích lúc Gia-Cát lấy Kinh-Châu)

STALINE — Có ta đây rồi!

00.
Cột thờ
hai
125p60
685.00
tiền ngay
âng, lại sẽ
ANƠI
số tiền m
tiền to t
mới mua
tiền k
có thể h
tiền và m
đ. ©
ông thờ

LU'ÔNG NGHI BỔ THẬN

LE HUY PHACH

Trong số 100 người đàn ông, ở thế kỷ này, thì có đến 90 người có các bệnh ở thận. Bại thận : đau lưng, mờ mắt, ù tai, rức đầu, tiểu tiện vàng, tinh khí loãng... Hoặc sinh ra mộng-tinh, di-tinh, hoạt tinh, liệt dương.. Hoặc những người vì thủ dâm mà sinh ra tức ngực, hay đánh trống ngực, di-tinh, mộng tinh... Hoặc những người sau khi khỏi bệnh phong tình vì uống phải nhiều thứ thuốc công phạt làm hại thận khí mà sinh ra đau lưng như bẻ, ù tai, chảy nước mắt, hoa mắt, rụng tóc, rớt qui đầu...

Có các bệnh kể trên đều dùng « Lương nghi bổ thận » số 20 của Lê-huy-Phách các bệnh khỏi hết — sinh khí cố tinh, khỏi bại thận, khỏi di tinh, khỏi mộng tinh, khỏi hoạt tinh, khỏi bệnh liệt dương, chắc như vậy !

Lương nghi bổ thận số 20 của Lê-huy-Phách là một thứ thuốc bổ thận hay nhất ở xứ này. Giá 1p 00 một hộp.

Đàn bà bắt điều kinh

Dùng thuốc Lê huy Phách hay nhất

ĐIỀU KINH CHỨNG NGỌC số 80 giá 1p 50. Các bà có bệnh bắt điều kinh, khi lên tháng, khi xuống tháng, huyết ra tím đen, có khi ra khí hư nữa. Trong người bần thần mỗi mệt, kém ăn, ít ngủ, hoa mắt, ù tai, đau bụng khi hành kinh... dùng thuốc Điều kinh chứng ngọc số 80 của Lê-huy-Phách, kinh nguyệt điều hòa, tốt cho sự sinh dục, mau có thai nghén.

ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT số 21 giá 1p 00 — Các cô kinh hành sai hẹn, tháng có, tháng không, da vàng, quầng mắt thâm, người nhọc mệt, dùng Điều kinh bổ huyết số 21 giá 1p 00, kinh hành đúng hẹn, da dẻ hồng hào, khỏe mạnh luôn luôn, tăng thêm vẻ đẹp.

Thanh niên cứu khổ hoàn

Trị tận gốc các bệnh lậu !

Một thứ thuốc lậu hoàn toàn linh nghiệm, hay hơn hết thảy các thứ thuốc Tây, Tàu, Ta, đã có bán từ xưa ở xứ này. Thuốc này có đặc tính chữa các bệnh lậu : không cứ là kinh niên hay mới mắc, tức buốt hay ra mủ, bệnh lậu phải lại hay phải nhiều lần, bệnh lậu có nhiều biến chứng nguy hiểm, bệnh lậu ở đàn ông, đàn bà hay đàn bà có thai đều dùng Thanh Niên Cứu Khổ Hoàn số 70, giá 1p20, dùng được nhiều ngày, khỏi tuyệt nọc các bệnh lậu. Thứ thuốc Thanh niên cứu khổ hoàn này hiệu nghiệm phi thường. Các ngài hãy hỏi những người đã dùng qua rồi sẽ biết.

Nhà thuốc LE HUY PHACH

19 Boulevard Gia-Long (phố Hàng Giò) — Hanoi

Khắp các tỉnh : Trung, Nam, Bắc, Ai-lao, Cao-mên đẩu đẩu cũng đều có đại-lý bán đủ các thứ thuốc của nhà thuốc Lê-huy-Phách

0,12
 0\$01
0,07
 0\$005

0,12
 0\$01
 0,07
 0\$005

TUYÊN BUON TẠI
XU' AN - DÊ - RI

Vì trùng nào nguy hiểm nhất?

Bệnh Lậu, Giang-Mai, Hạ-Cơm đều có những giống trùng rất độc, làm hại thể chất (Móng, di-tinh, đau lưng, đau xương, rết gân, Lở loét, v. v. .) và nguy cả tinh thần) Nọc độc lam đi luy đến nòi giống. Chỉ có:

BỨC - THỌ - ĐƯỜNG

131, ROUTE DE HUÉ - HANOI

Từ phương pháp chữa bệnh cho đến cách chế thuốc la cam đan chữa được khỏi rút nọc. Thuốc lậu Op.60, Giang-mai Op.70, Hạ cam Op.30 một hộp, uống một ngày.

Có đại lý ở các tỉnh,

Thuốc đánh răng
**DOCTEUR
PIERRE**
Sát trùng
Tinh khiết
Thơm tho.

DAI LY ĐỘC QUYỀN
**COMPTOIR
COMMERCIAL** n°59 Rue du Chauvre Hanoi

Tàn nhang khỏi hẳn

Bôi thí nghiệm ngay tại Mỹ-viện trong 5 phút thấy biến hẳn nốt đen. Làm mịn tươi da mặt. Tàn nhang không phát lại nữa.
Giá 2p.00 - 3p.00 - 5p.00 một hộp.

Da trắng mịn tươi đẹp mãi

2\$00, 3\$00 một hộp

Đã xoa hóa chất này, da không khô bạc, nước da tươi mịn mãi. Nhớ dùng phải phấn kem xấu cũng không hại da nữa.

QUÀ BIỂU

Nếu mua từ 3\$00 trở lên

Biểu một hộp nước hoa, kem, phấn, chì, son hay brillantine: Oyster (Con Hến) Houbigant, Tokalon, Chéramy, Dixor, Duvéla, Lanselle, Yardley, Guitare, Arcancil, Gorlier, L'Oréal, Bourjois, Email Diamant, Lux, Lenthéric, Coty, Forvil, Orsay, Rosémail, Eclador, Cutex, Luxuria, Lesquendieu, Klytia, Innox, Epitoplaster, Simon, Faber, Lanvin, Ricils, Rimmel hay Reger v. v. .

MỸ VIỆN AMY

26, phố Hàng Than - Hanoi

Viện sửa đẹp người bằng điện khai trương trước nhất tại xứ Đông-pháp từ năm 1936

Mách giúp

MỖI GIA ĐÌNH NÊN BÈ Y Í KHI HỮU SỰ KHỎI RỐI TẠI!

Mùa hạ năm nay khi trời rất nóng bức, bệnh « Cảm nhiệt » phát sanh rất mãnh liệt, hiện đã làm cho lắm người thiệt mạng rồi. Vậy trong gia-đình, nếu có người bị bệnh « Cảm nhiệt » sinh hôn mê, làm Kìh, Ban, Trá, nhức đầu v. v. ., hãy nhớ tìm cho được thuốc « BÁC-ÀI TRẦN CHÂU TÂN » thổi bệnh trong 15 phút, lành bệnh trong 48 giờ, không nói ngoa.

Nhà hảo tâm muốn cứu giúp đồng bào lao khổ về bệnh « Đau mắt » nên gửi thư và 3 cái cò dán thư, chúng tôi sẽ gửi tặng thuốc « Nhân được » trị độ 50 bệnh nhưn.

BÁC - ÀI

100 Bd Tổng-đốc-phương - CHOLON

CON CHIM

PHÒNG TÍCH

THUỐC HAY NỔI TIẾNG KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG
GIẤY KHEN RẤT NHIỀU, CẢM ƠN THẬT LẮM

Khi đầy hơi, khi tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch. Khi ăn uống rồi thì bay ợ (ợ hơi hoặc ợ chua). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nổi hần, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường mỗi mệt, hướn bã chân tay, bị lâu năm sắc da vàng, da bụng đầy. Còn nhiều chứng không kể xiết.
Một liều thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay

Liều một bận uống Op.25

Liều hai bận uống Op.45

VU-DINH-TAN Ân tứ kim tiền năm 1926 - 178 bis Lachtray, Haiphong
Đại-lý phát hành toàn tỉnh HANOI: **AN-HÀ** 13 Hàng Mã (Caiore) - Hanoi
Đại-lý phát hành khắp Đông-dương: **NAM-TÂN** 100 phố Bonnal - Haiphong
Có lính 100 Đại-lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-kỳ, Cao-Mên và Lào có treo cái biển tròn

Ai quan tâm về bệnh đau thận nên biết

Kỷ niệm mùa thu năm 1936

Mùa thu tháng tám năm 1936, thuốc KINH TIẾN TỤY TIÊN tức KHANG HY TRẮNG DƯƠNG KIẾN THẬN HOÀN ra đời, có những cuộc biểu échantillon 5 vạn hộp. Cuộc bán giá đặc biệt một nửa tiền, cuộc tổ chức phát quảng cáo bằng phi cơ, cuộc phái một đoàn phụ nữ đi phát cáo bạch, cuộc số số công khai có hàng ngàn giải thưởng. Thực là rầm rộ về cách quảng cáo và quả thực ai dùng cũng khen là một thứ thuốc vừa bổ thận, vừa chữa các bệnh ở thận rất hay, đứng với cái tính cách rành của nó là thuốc tiến vua. Bởi vậy nên hàng năm cứ đến mùa thu là lại có cuộc kỷ niệm thứ thuốc đó ra đời. Cuộc kỷ niệm thứ thuốc này tức là lại làm lại những cuộc quảng cáo mà năm đầu đã làm và cũng bán tru đặc biệt nữa. Vậy từ nay ai mua thuốc Kinh Tiến Tụy Tiên lại được mua theo giá đặc biệt. Ở Hanoi hộp 2p00 lấy 1p00, hộp 1p00 lấy Op.60; ở các đại-lý hộp 2p.00 lấy 1p.20, hộp 1p.00 lấy Op.70. Hạn chỉ từ nay đến 15 Octobre, xin các ngài lưu ý kéo quá ngày thì không mua được giá đặc biệt ấy nữa.

Ai chưa hiểu rõ lịch sử và công dụng thuốc này, xin hỏi lấy biểu một tập 4 trang chuyên nói riêng về thuốc ấy.

Ở xa mua bằng cách lĩnh hóa giao ngân, và phải chịu lấy tiền cước. Thư từ xin đề:

THƯỢNG - ĐỨC

15, MISSION - HANOI

Các tỉnh đều có đại-lý thuốc Thượng-Đức

CƯỜI SỐ

Hanoi — Khắp các chùa làm lễ cầu hòa bình cho thế giới. Thấy vậy, sư ông chùa Hòa-giai cảm động quá, xin Tòa chỉ đòi nửa số tiền bồi thường một vạn mà sư ông đã buộc Chính phủ phải trả cho mình vì đã trục xuất nhà sư khỏi Hanoi.

Hanoi -- Ai cũng nhớ hôm nọ, một thám tử giả hiệu đến làm tiền ông huyện Giao-thủy, liền bị ông này bắt giam. Anh ta được tất cả nhân viên trong làng làm tiền tặng cái tên « Ma bùn nhất thế giới ».

Haiphong — Bác lái B. gả con cháu cho T. Thấy trời đất nhộn nhạo thế này bác lo lắm, bên đòi T. phải trả món tiền cưới. T. chưa có. Bác B. đến lời cô có « dân cũ » về.

của Tô Tử

Người

Tại ai

CÁC BÁO trong Trung đăng tin rằng Nguyễn Bá, nhặt được một chuỗi hạt vàng ở bên sông Hương, đem bán lấy tiền tiêu, vừa mới bị phạt ba tháng tù.

Các cô gái Huế có chuỗi hạt vàng đeo cổ lấy thế làm đáng kiếp cho anh chàng lắm. Nhưng nếu các cô thờ thần như anh ta ở bờ sông Hương mà bắt gặp một chuỗi hạt vàng óng ánh thì không biết nghĩ ra làm sao? Đeo vào cổ mình hay đem đến đưa ông cầm cất vào kho?

Một nhà làm báo Pháp đã giải quyết câu hỏi ấy bằng một cuộc thí nghiệm công phu. Ông ta bỏ vào ví mười đồng bạc rồi giả tăng đánh rơi xuống đất. Một bà có vẻ quý phái đi qua cúi xuống nhặt, nhìn trước nhìn sau rồi bỏ vào bọc. Lúc bấy giờ nhà báo mới ra mặt

đòi lại. Bà kia nhìn ông ta như nhìn một người đàn ông không biết chiều đàn bà, rồi sượng sùng rút ví ra trả.

Nhà làm báo ngày hôm ấy bỏ rơi ví nhiều lần, và thường là trước mặt những người sang trọng, có vẻ tử tế và lương thiện. Nhưng lần nào cũng như lần nào, cái ví ấy chúi vào bọc người lương thiện rồi mới trở về túi ông.

Thế mới biết là nhặt chuỗi vàng như Nguyễn Bá không phải là phạm tội nặng đến ba tháng tù.

Một chuỗi vàng không phải là đồ dễ bỏ rơi ở bên sông; bỏ rơi những vật quý giá có khác gì xúi giục người đi đường phạm tội của Nguyễn Bá. Bà chủ chuỗi hạt vàng kia đáng lẽ cũng nên phạt về tội tòng phạm mới phải.

Chăm mắt

DÂN LÀNG Đ. một làng có tiếng là nhiều con gái đẹp vùng

Bắc, gần đây có kiện hai viên chánh hội và thư ký thông đồng nhau chiếm những ruộng tốt trong việc quản cấp công điền. Theo đơn, hai viên kỳ mục này đã bỏ ra hơn hai mươi mẫu thượng đẳng điền không cho vào rút thăm, để đến sau, để người nhà hai vị ấy rút phải ruộng xấu thì đem đòi lấy ruộng tốt kia cho tiện. Nhưng nếu thế thì coi tiện cho hai viên chánh hội và thư ký thôi, nên dân đã đầu đơn kiện và ông phủ T. đã đi điều tra cận kề.

Công việc điều tra chưa biết kết quả ra sao, nhưng vụ gian lận này, nếu có thật, cũng coi là một cuộc diễn lại của một vở kịch cũ: vở bi-hài kịch chăm mắt của nhiều vị kỳ mục kỳ nat trong làng xóm. Đã được phần hơn, lại muốn được phần hơn nữa; ngồi chiếu trên, phải ăn thủ lợn, phao câu; đã ăn thủ lợn phao câu, phải chiếm lấy thượng đẳng điền cho hợp với lễ tôn ti đời cổ sơ.

Họ chỉ quên mất một điều, là họ đương đứng mà chung quanh người ta đi; với vào mình mới của Âu tây, ai cũng là người, cũng có quyền lợi, nghĩa vụ của một người, cũng bình đẳng cả, không ai có thể chiếm lấy phần hơn, rảnh lấy phao câu, ruộng tốt làm của riêng mình được.

Nhưng họ không thích đi, mà thích đứng, thích lùi.

Đàn ông hay đàn bà

BÊN MỸ mới đây có một cuộc điều tra lý thú.

Người ta mở một cuộc trưng cầu ý kiến các thiếu nữ về vấn đề: « Có muốn làm đàn bà hay muốn được hóa ra đàn ông? »

CHỈ CÒN MỘT THÁNG NỮA: MUA MAU KÈO HẾT!

TOMBOLA ANH SANG

0 30

SỐ ĐỘC ĐẮC :

Một căn nhà gạch ở Hà - nội, giá 3.000\$00

Ngày xổ số : 12 Novembre 1939

BÚT KÝ

của XUÂN-DIỆU

Con chim làm tổ

CON chim đang bay, hai cánh tự do vút qua trên đám cây biếc. Lá loạn xạ như một cái biển, chim chỉ thấy một vùng xôn xao. Nhưng chim bỗng thích một cụm lá kia, có lẽ vì xanh mát hơn chung quanh. Có lẽ không vì sao cả. Chim đậu lại, nghỉ cánh ở đây.

Trời đương ở trong mùa ái tình, không khí thơm tho, không gian rộng mở. Chim đương ở trong mùa ái tình, trái tim còn rộn ràng trong ngực nhỏ, đưa lên cổ họng những tiếng hót tròn xinh, tưởng chừng có thể xâu lại, làm thành một chuỗi ngọc trai. Chim đương yêu, chim đương rạo rức lòng, chim muốn kết ái tình thành một chiếc tổ. Chim sẽ làm tổ ở cây này.

Cành cao mảnh khảnh, ngọn cao tươi tốt, gió cao dịu dàng; chim bay đi và chim bay về, mép chim vàng cặp những sợi cỏ vàng hơn; chim đan, chim dệt, chim thêu, chim gửi hy vọng cho cành. Chim riu rít, chim sung sướng, chim hỏi ở đồng nội những lá lúa dài, chim xin ở trong bụi những đoạn giấy leo, chim chọn ở trên đường những công rác xinh xắn; mái nhà: chim đến; khóm tre: chim vào; chim muốn tìm trên núi cao những giấy cổ quý, chim lại muốn đòi ở biển xanh đôi sợi rong vàng. Chim muốn tổ chim sẽ đẹp xinh, nên thu chỉ góp tờ, bay giữa tạo vật mà chọn về, làm giàu thêm cái kho mỏng mảnh.

Tình yêu của chim hiện hình ra đó; ấy là một mở cổ, ấy thực là một mở tơ lòng. Chim đã gửi cho cành cây, chim tin vào cành, chim chọn một cành ở giữa vạn cành, chim bầu một cành nào đó làm cành yêu; nhưng khi đã bầu rồi, thì cành cây đưa sơ là cành cây tôn quý, vũ trụ của chim đậu lại, thế giới của chim quanh quần nơi cành.

Chim làm được một phần tổ, chim mơ ước; chim làm được nửa tổ, chim hằng hái; chim đã làm được quá nửa tổ chim. Thôi, lòng của chim ở nơi đây rồi, chim không bay xa, không đòi rời nữa. Chim đã định, chim đã gắn, chim sẽ bám vào cành đã nhận lấy tổ chim.

Nhưng bỗng đâu cành cây nổi gió, gió mạnh, gió dữ, gió ác, chim thấy cành cây diên đảo, phũ phàng. Lại thêm một đàn con trẻ lấy sào phá tổ chim, cành cây không vững, tổ chim không yên, tình chim sắp nguy, trời đất lung lay, chim buồn rầu khổ sở.

Cảnh ngộ không muốn chim ở cành cây đó nữa. Gió đến, gió tạm ngừng, rồi gió lại đến; trẻ con quấy rối, chim lớn rình mò, không gian phần trắc, chim còn biết tin vào đâu! Chim muốn bay đi, ở lại làm chi cho khổ; cành cây mà chim tôn thờ, ca ngợi, cành cây không còn đáng được nâng lấy tổ quý báu của chim. Chim muốn thay, chim muốn rời, cánh chim còn rộng, sức chim còn bền, chim nên bay đi dưới một trời mới, tìm một cành khác,

chọn một cây đẹp hơn, cao hơn, bền hơn...

Nhưng chim đi sao cho đành! Chim không tiếc cành cây, mà tiếc tình của mình gửi lại đó. Chim đã hết yêu cành chẳng nữa, cành cũng đã giữ tình yêu của chim rồi; chim có thể bỏ cành, chứ bỏ tổ chim sao được! Phải như chim mới buộc có vài sợi cỏ, chút tình mới vương, dứt đi thì thôi; nhưng chim đã quá lỡ rồi, hơn nữa, tổ chim đã treo, bao nhiêu thì giờ đã mất, chim đi là chim rút trái tim mình. Dù sao, chim cũng cố sống cố chết ở với cành cây. Và chim khổ đau, và chim kêu thương, và chim khổ héo. Tội nghiệp thay cho con chim bị xiềng lại đó vì tiếc công, tiếc tình, tiếc thửa ngói ca, tiếc ngày quá khứ, thả bám chỗ cũ mà chịu nát tan!

Có những tình nhân lâm vào cảnh lúng túng, thấy mình yêu không phải chỗ, như chim kia tự biết đã nhầm cành, nhưng đã trót yêu, phải đành nhắm mắt. Khi họ đặt chân bước vào đường tình, trời buổi sáng, mộng ngày xuân đầy họ đi, không kịp dò xét. Đến lúc chân quá đau, lòng quá mệt, họ thấy rằng con đường họ thực hiềm trở, gian nan. Nhưng họ đã đi một đoạn đường quá dài rồi, muốn quay gót trở về, lại tiếc công đã khổ. Cũng vì thế cho nên ta xoắn xuýt vào một sinh vật tầm thường, mà ta ghét, ta oán, nhưng, khổ nỗi, ta vẫn cứ yêu!

Đã mấy ai có một trái tim vô tận! Người ta thường chỉ có một cái vốn nhất định, tình đã cho đi một nửa thì cố cho thêm, như kẻ đánh bạc lỡ thua, cứ đánh mãi để gỡ. Gắng một chút, gắng một chút nữa yêu thêm, đau khổ thêm, càng hy sinh thêm, họa chẳng lại được cả tình yêu. Cành bạc thua rồi, thì giờ phí mất, vàng ngọc đã đi, chỗ nên đứng mãi nơi sông, cứ đánh mãi, - cứ yêu mãi. Người ta bám vào một con người bị đi, luân quần như một con gà chung quanh cối xay!

Chỉ có ít nhiều bạc vua, ngọc ngà không thiếu, thừa thãi trên châu, chỉ có mấy bạc vương tử trong tình yêu, họ có gan bỏ một cái tổ nữa chừng, nếu tổ ấy treo nhảm vào một cành cây phần trắc. Họ đánh lòng rồi quá khứ, họ phung phí, họ không cần, họ tiếc nhưng không bám khư khư. Xuân

Trăng hè

Tiếng vông trong nhà kéo kết đưa,
Đầu thêm con chó ngủ lơ mơ.
Bóng cây lơ là bên hàng đậu,
Đêm vắng, người im, cảnh lặng tờ.

Ông lão nằm chơi ở giữa sân,
Tàu cau lấp lánh ánh trăng ngân.
Thằng cu đứng vịn bên thành
chống,
Ngắm bóng con mèo quỳên dưới
chân.

Bên giếng, dăm cô gái xir què
Từng đàn vui vẻ rủ nhau về,
Trên vai nặng trĩu đôi thùng nước,
Kiều kệt đi vào lối cổng tre.

Trong xóm giờ lâu quá nửa đêm,
Tiếng chày giã gạo đã ngưng im.
Trăng tà hạ xuống ngang đầu núi,
Đom đóm bay qua giải nước đen.

Tiếng ốc trên chòi rúc thiết tha,
Giò lay cọt kết dựng tre già.
Sao trời từng chiếc rơi thành lệ,
Sương khơi bên đồng ủ bóng mờ.

THU

Từng cánh bướm nâu rồi gió về,
Sao chiều trong lụa giọt pha lê.
Cầu thôn vắng bóng qua giồng
biếc.

Trời tìm hồng trên những ngọn tre.
Cụ gia lom khom trên đồng vắng,
Gió thổi bờ phờ mở tóc bông.

Tôi thích chiều chiều ra đứng đón
Nàng thu trong tấm áo sương
hồng.

Nhận chiều rẽ nước trên hồ gấm,
Không khi say như chất rượu nồng.

Đoàn-văn-Cừ

dài, cánh rộng, không gian mảnh mỏng, bao nhiêu cây ở trong vũ trụ đương chờ con chim phóng lạng; họ đau đớn rời lòng, đi làm lại tổ, rồi ca lại bài ca mới; dựng lại mùa xuân, yêu lại cuộc đời...

Vì họ biết rằng, ở trong tình yêu, bao giờ người ta cũng phải giàu; khi áo gấm rách, tốt hơn là bỏ đi lấy tơ lòng mà thêu một áo gấm mới; áo vá không bao giờ đẹp, và cũng chẳng bền; ở trong tình yêu, người vương chủ không thêm mặc áo vá.

Cùng các bạn đại lý Ngày Nay

Hiện giờ trong thời kỳ chiến tranh, việc mua giấy in và các vật liệu khác đều phải trả tiền trước. Và lại thư và báo gửi đi đều bị kiểm duyệt giữ lại lâu. Nên bản báo có nhờ yêu cầu cùng các Đại lý: Đầu tháng lấy nào cũng nhớ làm relevé gửi lên về ngay. Nếu trong hai tháng luôn mà không nhận được tiền bản báo thì bản báo buộc lòng phải đình sự giao báo.

Trong lúc tình thế khó khăn này, bắt buộc dĩ bản báo phải yêu cầu như vậy, chắc các bạn Đại lý cũng lượng biết cho.

NGÀY NAY

GRANDE EXPOSITION
de tissus Anglais dernier cri pour
HIVER 1939

chez LEMUR

15, RUE DES CUIRS - HANOI

L'homme difficile y trouvera
sûrement son choix

Cảm - tưởng của Cha P. Velly, missionnaire à Hương-phương par Ba-đôn (Quảng-Binh) về cuốn DICTIONNAIRE FRANÇAIS - ANNAMITE của ông P. LÊ CÔNG ĐẮC

...Vous me permettez Monsieur, me référant aux quelques feuillets que vous avez eu l'amabilité de m'envoyer, de profiter de l'occasion pour vous adresser mes félicitations bien simples et sincères, tout spécialement pour la clarté avec laquelle est rédigé votre dictionnaire; la clarté est d'ailleurs, je l'ai déjà remarqué, la qualité principale de toutes vos productions littéraires...

Sách này dày gần nghìn trang, giá bán 1\$40

Hội tại: 16ter, phố Sinh-tử, Hà-nội

Gửi lính hỏa giao ngân, xin thêm 0p.47

SU'

TRUYỆN NGẮN

Trong mấy hạt miền bắc Trung kỳ chỉ nói « nhà sư xe đạp » ai ai cũng biết ngay là sư ông chùa Hàm.

? Tôi có cần giới thiệu với độc giả của tôi rằng sư Tuệ là một nhà tây học không? Cố nhiên sư Tuệ không có thể đã xuất thân làm tiểu ngay từ ngày còn ở chòm, như phần đông các bậc chân tu trong tăng giới. Cái đạo cao siêu huyền bí, sư Tuệ chỉ mới làm quen trong vòng có sáu năm nay. Nhưng không phải vì thế mà sư ông không thấu hiểu nó bằng các bậc đồng đạo Trái lại, nhờ về học rộng, nhờ về thông minh, nhất là nhờ về tin ngưỡng, sư Tuệ có thể tự phụ rằng trong tăng giới Việt-Nam ít ai đã tới được trình độ tu hành của mình. Tin ngưỡng, đó là điều sở đắc quan trọng nhất và khó khăn nhất của một kẻ tu hành, khó khăn gấp trăm gấp nghìn lần những nền học vấn uyên thâm. Không tin ngưỡng, người ta không thể hiểu được tôn giáo. Vì thế mà sư Tuệ không muốn biện luận về đạo Phật với những người tò mò đến thăm mình, dù những người ấy đã xem rộng các sách Phật giáo. « Người ta hiểu một tôn giáo bằng tim chứ không phải bằng óc », lời sư Tuệ. Và sư tiếp: « Những tư tưởng cao siêu nhất của nhân loại đều phát ra ở những lòng tha thiết yên nhân loại hơn là ở những khối óc chứa đầy học vấn méo mại ».

Kể thì sư Tuệ cũng là một khối óc chứa một học vấn tuy không mênh mông nhưng cũng khá sâu, rộng. Sau khi đậu tú tài văn chương và bỏ đi tham tá một tỉnh Trung-kỳ, Khánh - tên trần tục của sư Tuệ - vẫn theo đuổi học nữa, học rất chăm chỉ và công phu. Ngay từ thời còn nhỏ, chàng đã biết chút đỉnh chữ nho. Nay chàng mua các sách Hán văn để xem, đón một cụ cử về nhà để học tập. Chỉ hai ba năm sau, nhờ về trí thông minh mẫn tiệp, chàng đã hiểu thấu được các văn, thơ cổ kim của người Trung học. Còn các sách Anh, sách Pháp, chàng đọc không chán. Chàng thích nhất những sách khảo cứu, hoặc về văn chương, xã hội, hoặc về triết lý, tôn giáo. Chàng chưa có vợ nên để ăn tiền cần kiệm, để có thể dành tiền mua sách. Đó là một kỳ thú, một thị hiếu trong cái quãng đời kỳ vãng ấy của chàng. Vì nó, chàng đã hầu thành một người hà tiện, biến lặn, keo bẩn. Chàng đã dám từ chối không cho một người bạn ốm vay tiền, chỉ vì sợ làm hao hụt cái quỹ mua sách. Và sách của chàng đó là những tinh nhân sùng ai mà chàng không muốn lọt vào tay ai. Trong những mưu mẹo chàng tìm ra để không cho bạn mượn sách, có một mưu mẹo rất khôn ngoan và rất tỉ mỉ nữa. Là không rọc những tập đầu cuốn sách và chận phanh hai tờ giấy ra để đọc một cách khó khăn trong vài chục trang. Bạn hỏi mượn, chàng sẽ trả lời rằng chưa xem, và bạn sẽ

nhỏ, xinh xinh mà chính óc nhà sư đã nghĩ kiểu và chính tay nhà sư đã cuốc sỏi, đã chọn trồng các thứ hoa. Khi sư ông mới được phái đến trụ trì chùa Hàm, thì đó là một cái vườn rau, mùa nào trồng thứ ấy. Chừng sư ông cho rằng trước cửa Phật không nên trồng những cây ăn được mà người ta cần phải bón bằng các thứ ứ tập. Vì thế sư ông đã dời nó ra cái vườn hoa. Ngày ngày ai đi qua tam quan cũng phải dừng lại ngắm nghía những bờ tóc tiên xanh tốt vây các miếng đất hình tròn, hình vuông, hình bán nguyệt, hình sao năm hay sáu cánh, trong đó mọc cân đối những cây hồng quế, hồng bạch, những cây vạn thọ, bách nhật, những khóm đa hồ, đa báo, huyết dụ, bồ tát Vườn hoa ấy là một sự mới lạ của làng Hàm, và là một hành diện của chùa Hàm. Mùa rét hay mùa nóng, ngày nào người ta cũng gặp sư ông ở ngoài vườn, hoặc vun, xới, hoặc tưới cây bằng cái thùng tưới sắt trắng mà nhà sư đã thân hành đi mua tận ngoài tỉnh. Và người ta phải cảm động khi thấy nhà sư ngồi phơi dưới nắng rất thảnh thơi, thảnh thơi, chân đi đất, đầu đội cái nón ba tầm, hay đứng hàng giờ trong mưa lạnh tháng chạp, tháng giêng để cuốc đất chung quanh những gốc hồng đây hoa.

Còn học vấn của sư Tuệ thì đó chính là cái nguồn tiếng tăm rầm rộ của chùa Hàm Học vấn ấy uyên thâm đến đâu, nào ai hay! Người ta chỉ biết ngoài các kinh Phật chữ nho ra, nhà sư còn đọc cả nhiều pho sách khảo cứu đạo Phật viết bằng chữ Pháp và chữ Anh nữa. Cái thư viện của sư Tuệ, có thể nói đó là nơi trộn lộn

những tư tưởng đông, tây. Người ta thấy ở các ngăn tủ kính những tên O'denberg, Davis đứng sát cạnh những tên các danh nhân trong Phật-học Á-đông Biết bao người đã vào thăm thư viện ấy trong một nếp nhà tranh sáng sủa, bốn phía đầy những cửa kính chớp, và đã được đàm đạo với sư ông ở cái bàn gỗ mộc trên bày từng chồng sách và báo chí, chặn dưới những võ ốc lớn nhỏ và đủ các màu. Nhưng ít khi nhà sư nói chuyện về đạo Phật với ta, vì có lẽ cho ta chưa biết gì và chưa đáng được nhà sư thuyết lý với. Tuy thế mặc lòng, nhà sư rất vui lòng trả lời ta một cách kính cần và khêm tốn. Nhà sư nói rất trơn tru, rất có mạch lạc tựa hồ như thuyết pháp và như đọc một trang giấy đã viết sẵn. Nhưng nếu ta hỏi xen một câu, hay bắt bẻ một ý tưởng thì nhà sư im ngay, lảng tai chăm chú nhìn ta như để cố nghe những lời vàng ngọc và đợi cho ta nói hết. Không bao giờ nhà sư ngắt lời ta, hay mỉm cười để lặn lẽ trả lời một ý tưởng sai lầm của ta. Lúc nào nhà sư cũng trang nghiêm, dù nhà sư cười để lộ hai hàm răng trắng bóng, đó cũng là cái cười trang nghiêm, thảnh thơi.

Tương đương thì nhà sư giữ về mặt bi-hẫn, không phải bi-hẫn kiêu căng của hạng người tự đắc, nhưng bi-hẫn tự nhiên của một tâm hồn nhũn nhặn.

Còn phải thêm vào hai đức tính khở hạnh và bác học, một đức tính thứ ba của nhà sư: yêu chuộng thể thao. Nhà sư rất chăm vận động thân thể và tứ chi. Có lẽ nhờ đó mà sư ông tráng kiện và đẹp trai Sang chiều người ta thường gặp sư ông đi xe đạp vài vòng trên đường lát gạch. Chiếc xe đạp ấy buổi đầu bị người quanh vùng kịch liệt chế diễu, chỉ trích. Nhưng sau người ta cũng quên mất. Và từ ngày cái tiếng thơm của sư ông bay lan khắp bốn phương, thì mọi cử chỉ, hành vi của sư ông - trong đó có cả sự cưỡi xe đạp - đều được người làng tán tụng, tôn quý. Rồi cái xe đạp ấy nghiêm nhiên được kê vào các thứ lạ lùng của nhà tu hành lạ lùng, được xếp ngang hàng với cả những pho sách tôn giáo chữ Anh, chữ Pháp.

Mà thực vậy, cái biểu hiện « nhà sư xe đạp » người ta còn hay đọc đến người còn ít nhận hơn cái biểu hiện « nhà sư tây » hay « nhà tân thời ».

HÀM Hàm, bỗng đứng nổi tiếng. Không phải nổi tiếng vì là một nơi danh lam thắng cảnh. Trái lại, đó chỉ là một ngôi chùa mới dựng, nằm thường trong một làng hẻo lánh ở vùng biển. Chẳng có gì đặc sắc khiến người ta chú ý, hoặc về mặt kiến trúc, hoặc về mặt mỹ thuật.

Chùa Hàm chỉ nổi tiếng vì sư Tuệ. Nhà tu hành ấy là một trang thiếu niên ngoài ba mươi tuổi, thân hình vạm vỡ, vẻ mặt khôi ngô. Thoảng trông, cũng đoán ngay rằng nhà sư không thuộc hạng khổ hạnh, suốt đời ăn cơm hầm với muối dưa. Hai vai ngang và rộng, bộ ngực nở nang dưới làn áo nâu mỏng, đôi má phình phình, nước da hồng hào, cặp môi đỏ như thoa son, hai con mắt sáng trong và nhanh nhẹn. Đó là tất cả những dấu hiệu của một đời sống đầy đủ và nhàn nhã, và sung sướng nữa.

Nhưng cái hình thể bề ngoài không làm hại được, không làm giảm được cái đời chân tu của nhà sư. Đại danh của nhà sư đi xa lắm, lan khắp mấy tỉnh miền Trung và đã bay ra tận miền Bắc. Nhiều người đi Huế, giữa đường rẽ vào văn cảnh chùa Hàm để được gặp mặt sư ông mà những người ấy nghe đồn rất đặc đạo. Rồi khi ra Bắc những người ấy sẽ trầm trồ khen ngợi bậc tu hành về đường khổ hạnh cũng như về đường học vấn.

Khổ hạnh, vì mấy nhà du lịch vào chùa giữa lúc sư Tuệ đương nhỏ ở ở vườn, một cái vườn cảnh nhỏ

Pull'over - Chandail...

Hãng dệt Phúc-Lai đã có catalogue 1939-1940 các hàng mùa lạnh. Áo len, áo sợi, đủ các kiểu, các lối, các màu. Các nhà buôn nên viết thư ngay về lấy mẫu

PHUC - LAI
87-89, ROUTE DE HUÉ
HANOI

TUỆ

của KHÁI-HƯNG

tưởng chàng thành thực khi nhìn thấy những tập đầu chưa rọc.

Có một thị hiếu mãnh liệt như thế, thi cực đoàn tịn tưởng một tôn giáo, khi đã yêu, đã hiểu tôn giáo ấy, người ta không lấy làm lạ nữa, nhất khi người ta lại nhận thấy rằng Khánh rất thích xem các sách triết học và thần học.

Nhưng hai thời kỳ học và tu của Khánh không đi liền nhau như người ta tưởng. Giữa hai thời kỳ ấy còn xen vào một thời kỳ trung gian, thời kỳ sửa soạn cho đời tu hành của Khánh. Đó là thời kỳ tình ái. Khánh yêu, và yêu mê man như đã học mê man, nhưng than ôi! yêu trong tình hầu

tuyệt vọng. Vì người Khánh yêu là vợ bạn thân mà chàng không muốn lừa dối.

Người đàn bà ấy có đáp lại tình yêu của Khánh không. Khánh không một lần tự hỏi. Nhưng đối với chàng, người ấy có những cử chỉ, ngôn ngữ thân mật, âu yếm quá khiến chàng không còn ngờ vực tâm tình một chút nào. Chàng coi như đôi bên không cần phải thú thực tình yêu với nhau; cái nhìn nồng nàn, cái cười kín đáo, lời nói đầy ý nghĩa cũng đủ để biết bao ân ái.

Như thế gần hai năm ròng. Khánh sống trong yêu đương. Và yêu đương đi chiếm lấy cả tâm hồn chàng. Thôi, không còn đâu lòng ham đọc sách. Cái tủ kính đóng im ỉm bằng than; Khánh có mở ra cũng chỉ để cho một người bạn mượn một quyển sách, vì bây giờ Khánh không giữ sách, không quý sách như trước nữa...

Và nếu cứ như thế mãi, thì Khánh sẽ mãi mãi sống yên ổn trong yêu đương, yêu đương thêm kín, và lý

tưởng. Nhưng một hôm Khánh điên cuồng ngó tình với người yêu. Và khổ sở cho Khánh, người ấy cũng ở trong một cảnh ngộ đau đớn như chàng, nghĩa là bấy lâu vẫn nồng nàn yêu thầm bạn chồng như Khánh nồng nàn yêu thầm vợ bạn. Nếu đó chỉ là một tình yêu bằng bột sồi nổi thì chắc họ đã phạm tội. Nhưng bao tình tình cao thượng đã đủ thời giờ, đã hơn một năm nuông nấng trong trí não hai người thông minh và hay nghĩ. Vì thế khi đã thấu lòng nhau thì một tình tình mới vụt nảy rất mãnh liệt trong hai tâm hồn. Đó là lòng hy sinh: họ cùng cố gắng quên nhau.

Và đó là nguyên nhân đời tu hành của Khánh. Chàng muốn lánh xa người yêu, lánh xa hẳn, lánh xa trong một thế giới khác. Thế giới ấy nếu không là thế giới của người chết, thì chỉ có thể là thế giới của người thế phát quy y.

Trong buổi đầu thời kỳ thụ pháp, Khánh đã tưởng cái thi hiếu thứ ba của đời chàng còn mạnh hơn hai thi hiếu trước, vì chàng thấy chàng yêu đạo Phật như yêu sách, như yêu tình nhân. Nhưng chàng chưa hiểu rằng tôn giáo độc đoán hơn hết các thi hiếu của người ta. Nó không cho phép mình đem các lẽ phải nọ kia ra mà giảng nghĩa để tìm hiểu. Nó bắt mình phải hoàn toàn vâng lệnh nó. Khốn thay Khánh vốn thông minh lại bị triết học rèn luyện khối óc thành một khối óc lý luận và khoa học. Nhiều lần theo gương sư cụ, chàng thiền định để tìm chân lý, tìm bình tĩnh cho tâm hồn, chàng vẫn không sao bình tĩnh được: Chàng đã suy tâm trong thông minh hơn là trong tín ngưỡng.

Chàng cũng hiểu ngay rằng chàng còn chưa có tín ngưỡng. Và chàng đã hết sức luyện tập cho bằng có. Chàng nhớ ý nghĩa một câu tư tưởng của Pascal: « Mình phải luôn luôn, mãi mãi có những cử chỉ tôn giáo thì rồi lâu dần mình sẽ tin ngưỡng ». Và hàng ngày chàng chăm chỉ, thành kính và cố thành thực làm những việc nhà chùa như các sư khác: ăn uống kham khổ, đọc kinh, niệm Phật, cúng bái đàn chay, làm đủ hết các công việc mà trước kia chàng cho là không hợp với một tôn giáo cao siêu như Phật giáo. Chàng không muốn lý luận nữa, chàng chỉ muốn nhắm mắt tin theo.

Và sau hai năm, quả nhiên tín ngưỡng đến với chàng. Chàng cảm thấy bình tĩnh lặng lẽ, mát mẻ dần dần thấm vào tâm hồn...

Nay thì chàng đã nghiêm nghiêm thành một bực chân tu rồi. Đã ba năm sư tử cho chàng đến chú trì riêng một nơi. Sư tử hy vọng chàng sẽ cảm hóa được phái mới, phái tân học mà Người ví với những cây không rễ. « Người không tôn giáo cũng giống như cái cây không rễ, rồi một ngày kia linh hồn sẽ khô héo như cây kia ». Sư tử muốn cứu vớt anh hồn họ, đưa linh hồn họ tới Nát Bàn, tới nơi giải thoát. Mà công cuộc ấy phi các nhà sư có học mới và học rộng như sư Tuệ, không ai đương nổi. Còn Khánh thì chàng theo một lý tưởng cao hơn, xa hơn. Là cái cách Phật giáo. Chàng sẽ cùng một bạn tu hành trẻ tuổi, háng hái nâng cao tôn giáo huyền bí mà phần đông các sư

dốt nát đã hạ thấp mãi xuống, đã đem trộn lộn vào mớ tà thuật bậy bạ, hoang xiển. Chàng tin rằng chóng chầy chàng sẽ thành công, nếu không, sau khi chàng tịch Nát Bàn, hồn hữu sinh sẽ kế tiếp theo đuổi công cuộc mà chàng đã khởi xướng lên. Lòng tin ngưỡng của chàng không bao giờ mạnh mẽ bằng, không bao giờ vững trãi bằng, mạnh mẽ vào vững trãi lên nổi chàng không sợ lý luận nữa. Không một lẽ phải gì có thể đánh đổ được lòng tin ngưỡng của chàng nữa.

Nay thì không còn là tín ngưỡng mong mỏi, nhưng là tín ngưỡng m nh lão. Trí Khánh lúc nào cũng sáng suốt, và có trật tự. Khánh nghĩ ra một chương trình tu hành để cứ thế mà theo cho tới khi đi đến đích. Chương trình ấy chia hẳn ra ba phần. Một là: Làm các việc bằng chân tay và luyện tập thân thể. Vì chàng cho rằng những tư tưởng cao sâu chàng cho rằng chân lý phải ở trong một thân hình tráng kiện và một khối óc lành mạnh. Đức Thích-ca chỉ tìm thấy chân lý sau khi đã bỏ lối tu hành quá khắc khổ. Hai là nghiên cứu đạo Phật trong các sách cổ, kim, đồng tây để được biết rộng thêm, để càng yêu thêm cái tôn giáo mà mình đã gieo lòng tin theo. Ba là tụng niệm để tâm trí được bình tĩnh và linh hồn được rút bỏ hẳn nơi trần tục ồn ào và phức tạp.

Chương trình ấy, sư Tuệ đã thi hành ngay từ khi mới về chú trì chùa Hàm, và nguyện sẽ thi hành mãi mãi cho tới ngày thành chánh quả...

Nhưng một đêm giữa lúc đương tụng kinh, sư Tuệ ngước mắt nhìn lên ban thờ và bỗng chú ý đến khuôn mặt pho tượng Ngọc-nữ. Cả một thời dĩ vãng vụt lờ mờ hiện ra trong ký ức kẻ tu hành. Sư Tuệ sợ hãi cúi vội xuống quyền kinh và cất cao giọng, gõ mạnh tiếng mõ như cố xóa lấp cái hình ảnh quá khứ. Nhưng về mặt tươi cười, đôi mắt sắc xảo, cặp môi đỏ thắm của pho tượng mà sư ông nhớ từng nét vẫn như vẽ ra trên trang giấy chữ lơ. Sư ông nhắm mắt lại và tụng thuộc lòng luôn mấy trang kinh, cái khuôn mặt xinh tươi càng rõ rệt hơn, và sau cùng, sang lờ một cái tên chữ quốc ngữ, tên người đàn bà xưa.

Không phải người ở thế giới chết hiện về với người ở thế giới sống, mà chính người ở thế giới sống hiện về với người ở thế giới chết, thế giới tu hành!

Hôm sau sư Tuệ thiền định, tâm niệm niệm niệm nghĩ đến đức Thích-ca. Nhưng nhà sư vẫn chỉ nghĩ đến người đàn bà, với lời ăn tiếng nói dịu dàng, thân mật của nàng.

Nhà sư bỏ ra vườn hoa, cuộc sỏi, nhỏ cỏ làm việc không ngơi tay trong suốt một ngày, cho thân thể mỏi mệt, cho trí não mỏi mệt không còn đủ sức mà suy nghĩ nữa. Nhưng đêm hôm ấy nhà sư ngủ thiếp đi và lại chiêm bao gặp người đàn bà xưa.

Người ấy như thành yêu quái ngày đêm hiện về ám ảnh sư ông...

Luôn một tháng sống trong tình trạng ấy, sống trong cái ngục vô hình ấy.

Rồi một hôm bỗng sư Tuệ bỏ chùa trốn đi.

Khái-Hung

Hạnh - phúc rung - rinh...

- Tôi chán vợ ấy lắm. Trong chỗ vợ chồng dường như có điều bất mãn lạnh lùng. Than ôi, tình duyên!

- Cậu ấy đáng ghét lắm. Tuổi chưa bao năm mà cóm-róm như cậu bây mươi. Than ôi, thú xưa tìm đâu nữa!

- Thuốc VẠN-BẢO là cứu tinh của tình yêu. Khi trước nếu bạn ta đã biết dùng nó, thì đâu phải riêng hận, riêng sầu...

Thuốc VẠN-BẢO mạch xấp 10 lần thuốc bổ-thận cụ-truyền. Có thuốc cho đàn ông, có thuốc cho đàn bà. Khi mua nên nói rõ.

1 hộp dùng 10 ngày 4p.00
1 hiệp là 4 hộp 15p.00

Tổng phát hành phía Bắc: VẠN-HÓA

8, Rue des Cantonnais - Hanoi

Tổng phát hành phía Nam: VÔ-ĐÌNH-DẪN

323, Rue des Marins - Choison

ĐẠI-LÝ: Mai-Linh 60-62 Cầu Đất Hảiphong, Nguyễn-văn-Đức

11 Rue des Caisseaux. Hanoi

TRÔNG CÌM

ĐI TÌM «ĐẤT SỐNG»

Người ta có thể DI DÂN ĐẾN HÀNH TINH KHÁC không?

CH năm mươi năm nay, nhà thiên văn học trú danh Camille Flammarion ở Thiên văn đài Javisy đã có cái can đảm nói trước rằng một ngày kia, một mảnh sao sẽ đem lại cho ta những di tích của thà) một hay động vật là những bằng chứng không thể chối cãi được rằng có sinh hoạt ở ngoài trái đất ta. Có lẽ đó là một điều tiên tri rất táo bạo mà nhiều cuộc nghiên cứu những mảnh sao về thời ấy không thể công nhận.

Thế mà một việc phát minh lớn lao đã vượt xa điều tiên tri ấy: nhà sinh-vật-học nổi danh ở trường Đại học Mỹ là giáo sư Lipman vừa mới tìm được, trong một khối kim loại ở một mảnh sao rơi xuống California gần đây, những vi trùng hiện còn sống! Ở không trung xa thăm tới đây, những hành khách bé nhỏ ấy đi từ hành tinh này tới hành tinh khác ấy là những sinh vật thứ nhất, dưới kính hiển vi, tỏ ra rằng có sự sinh hoạt ở ngoài trái đất của chúng ta.

Nhưng ta hãy nói đến việc...

Một mảnh sao nhỏ nhưng có ảnh hưởng lớn!

Ngày 2 février vừa qua, người ta báo cho ông giám đốc nhà bảo tàng thành phố Los Angeles biết rằng có một mảnh sao rơi xuống. Khoảng 4 giờ sáng hôm ấy, ở cách kinh thành của California 18 cây số, một người tài xế xe hơi nghe thấy một tiếng nổ mạnh vội bấm xe lại thì trông

—Thưa thầy, người ta làm xe điểu giải để khỏi cháy rêu phải không?

thấy ở gần đường hòn đá ở trên trời rơi xuống. Hòn đá nung đỏ ấy đào thành một cái hố độ mười lăm phân đường kính và cắm sâu xuống đất mềm vì những trận mưa lớn những ngày hôm trước. Buổi chiều khi người ta lấy hòn đá ấy lên thì đá vẫn còn nóng. Có nhiều mảnh vụn rải rác ra ở trên mặt đất.

Nặng chưa được một cân, mảnh sao nhỏ ấy tạo ra trông tưởng không có giá trị gì nếu đem để bên những mảnh sao lớn ở trong những bảo tàng Mỹ. Vì hòn đá nặng có 892 gr. ấy chỉ là một vật rất tầm thường ở cạnh một khối lớn 36 tấn mà xưa kia nhà thám hiểm Peary đã tặng nước Mỹ. Nhưng không phải vì sức nặng hay vì sự lớn nhỏ của nó mà cái khối ấy danh tiếng lừng lẫy.

Có thể có sự sinh hoạt!

Sự nghiên cứu mảnh sao ấy về phương diện hóa học khiến người ta thấy một điều lạ thứ nhất là xét ra trong cái khối do sắt và kền tạo nên ấy có chất đạm của động vật (azote organique) Một việc độc nhất về lịch sử những mảnh sao, vì tới nay người ta đã nghiên cứu có hàng nghìn mảnh sao mà không bao giờ thấy dấu tích cái chất « sống » ấy. Vậy đó là một việc phát minh đã khiến giáo sư Lipman hết đời sung sướng vì ông đã đem cụ nghiên cứu biết bao nhiêu năm nay để cố tìm dấu vết sự sinh hoạt trong những mảnh sao. Nhà thông thái xem xét nhiều mảnh lấy ở tận giữa mảnh sao ra. Vì người ta biết rằng sự đi nhanh của những tia điện ấy trong không khí khiến cháy nóng ở phía ngoài và giết chết những vi trùng ở đây. Vậy phải tìm ở tận phía trong nếu ta muốn thấy mầm sống ở vị hành tinh nhỏ siêu ấ.

Sửa soạn đầy đủ rồi, nhà sinh lý học tiến hành những cuộc nghiên cứu rất cẩn thận. Để loại bỏ những vi trùng của trái đất có thể bám ở ngoài vỏ, trước hết người ta phải hấp những mảnh vụn của mảnh sao với dấm ra và nghiền tất cả thành bột. Sau dùng những ống thủy tinh có chứa đầy một chất đông (gelatine), nơi rất lợi cho sự

sinh sản của vi trùng, để thu lấy bột kia.

Đến thời hạn, người ta mở những ống trên ra.

Cái mà thứ vi khuẩn tốt hơn hết chưa bao giờ tìm ra, giáo sư ở California kia đã nhìn thấy qua kính hiển vi: những sinh vật rất nhỏ ở một thế giới khác lại!

Chắc chắn có sự sinh hoạt!

Những vệt xám hiện ra trước mắt ông: đó là những toán vi trùng, hình dài như những cái que rất nhỏ hai đầu có lông cử động được, giống một thứ vi trùng ở trái đất mà những nhà thông thái gọi là *spirillum vubrum*.

Không biết những sinh vật lạ lùng ấy ăn gì để sống ở trong giữa mảnh sao kia? — giáo sư tự hỏi như thế.

Lẽ tất nhiên là chất đạm của động vật người ta đã tìm thấy ở trong ấy.

Để tới trái đất ta, những sinh vật kia đã phải qua những khoảng không trung không có không khí, cũng không có nước, và ở đấy thời tiết rất lạnh.

Có phải thực chủng đã có thể chống lại được với những điều kiện rất không thích hợp với sự bảo tồn của cuộc sinh hoạt như thế không? Muốn biết rõ, giáo sư Lipman để chúng vào một chỗ không có không khí và lạnh dưới 200 độ. Rồi 6 tuần lễ sau, lại đưa chúng ra dưới kính hiển vi... Những sinh vật kia vẫn sống sót sau cuộc thí nghiệm dữ dội ấy.

Nhưng nếu có vi trùng ở những hành tinh khác thì những hành tinh ấy phải có hay có thể có những động vật khác lớn hơn, đầy đủ hơn. Những vật ấy thế nào? Chưa ai biết tới.

Dù sao, việc phát minh của giáo sư Lipman cũng là một trong những việc phát minh tốt đẹp nhất của thế kỷ này. Lần thứ nhất nó mang lại một chứng cứ, theo phương pháp khoa học, rằng có thể có sự sinh hoạt ở ngoài Trái đất của ta.

(Je sais tout)

M. dịch

Ký sau:

Mặt trời và các hành tinh

Bác sĩ Voronoff phát minh sự tiếp hạch loài khỉ cho người già yếu cho các cụ già hóa trẻ.

Thuốc SÂM NHUNG BỒ TRẦN T của PHỤC ĐĂNG DƯỢC HÀNG không dám ch...
lại, nhưng có thể thêm tuổi cho các...
Những...
Những...
lòng trong...
Bảo đảm...
tại ù, ban...
Phục-E

NGAY NAY NÓI

Lê Khả Luân, Thanh-hóa — Sao người đời không nói: « Tôi không đủ nghị lực để nên lòng dục vọng về xác thịt nên phải lấy vợ, (lấy chồng) »; có phải để nghe hơn là « Hừ! ời tở, ời tởn, ời ông, ời cha, ời mẹ, ời giống mà tôi phải lấy vợ (lấy chồng) chứ! » Có phải vì thẹn hay lẽ gì?

— Chẳng phải vì thẹn mà nói thế — vì sự lấy vợ lấy chồng dân có phải là một việc: xấu, nhưng chính vì lẽ đó, Người Annam mình coi sự nối dõi là một việc quan trọng, một bổn phận phải theo. Nhiều người lấy vợ chỉ để đẻ con thôi, bởi vậy tình yêu giữa đôi vợ chồng thường không có, hay không bền lâu.

Ông X? — Thường thường đức từ nhà thương Bảo hộ dùng ống cao su nghe ngáy bệnh nhân, có thể nói chắc chắn là bệnh gì không? Hay phải đi chiếu điện? (Người bệnh muốn biết mình đau tim, hay đau phổi hoặc xấu máu).

— Dùng ống nghe ngực là một trong nhiều cách mà y sĩ dùng để xét bệnh. Nghe xong người ta có thể — tuy trường hợp — biết được bệnh. Nhưng y học thái tây bao giờ cũng cần có những chứng cứ đích xác mới quyết đoán, chứ không nói hồ đồ. Vậy cho nên hoặc thử đờm, hoặc chiếu điện để biết rõ bệnh. Xấu máu phải thử máu, không cần phải nghe ngực.

Ông X? Sau khi đã khỏi bệnh đau tim rồi thì tập thể thao và tập võ có được không? Có nên tập barres parallèles, barres fixe, haltères v.v... hay chỉ nên tập nhẹ.

— Sau khi chắc chắn khỏi bệnh đau tim và có thể tập thể thao được theo lời thầy thuốc, thì nên tập dần dần, chứ tập mạnh ngay. Dù không có bệnh gì cũng thế.

M. Hoàng Ba, Bắc-ninh. — Sửa (sửa) người cách làm nông để làm chết vi trùng của cá cách gì không? Thí dụ cho chất thuốc sát trùng vào để giữ cho sữa chất tươi.

— Ở các nước văn minh, người ta có phương pháp giết vi trùng của sữa bằng cách cho nóng lên 80 độ và lạnh đi dưới 0 độ. Phương pháp khoa học này (gọi là Pasteurisation — do tên ông Pasteur) giết chết vi trùng nhưng vẫn giữ được những chất tươi (vitamines) của sữa rất bổ ích. Bên ta thì chỉ có cách đun nóng lên 80 độ trong vài phút mà thôi. Cứ có cho cho thuốc sát trùng gì vào sữa mà nguy hiểm.

Hoàng Ba, Bắc-ninh. — Con gái của ông đến tuổi dậy thì nên để phòng thể nào? Làm thế nào để tránh sự gieo mạt mạt?

— Một câu hỏi tương tự đã tra hỏi ở...

Voronoff

th...
dám ch...
mà lại b...
Những...
Những...
lòng trong...
Bảo đảm...
tại ù, ban...
Phục-E

NÓI CHUYÊN

Sao người... phải là... hơn là... (người)...

mục này N. N. số 180 Xin nhắc lại rằng cách tốt nhất là tập thể thao cho có sự mệt nhọc điều độ của thân thể, và sống một cuộc đời lành ngoi khi trời và ánh sáng, tránh những thứ kích thích tinh thần và thể chất.

Nguyên Giác. Họa. — 1.) Một người đàn bà kỹ thuật gia ta. Nhưng vì khiếu hành không muốn nói, muốn tỏ cho ta biết rằng họ gia ta. Vay phải làm thế nào để một ngày kia họ nói hẳn bên tai ta: « Em yêu anh lắm. » (Ký thực ta gần họ nhưng cũng hiểu hình như họ, thành thử ta không muốn họ minh trước tiên. Và nếu ta họ minh nói gần họ thì lòng kiêu hãnh của họ lại càng tăng lên nữa).

Yêu không phải là kiêu hãnh, mà ngược lại rằng yêu đâu có phải là hạ mình. Phải thường người đàn bà ít tỏ tình trước chỉ là vì tình e thẹn. Trong trường hợp này, người đàn ông nên tỏ ý trước, rồi, nếu người đàn bà cũng yêu thực, có khó gì không được nghe họ nói: « Em yêu anh » đến trăm lần. Nếu hai bên cũng kiêu hãnh vô lý, mỗi người cũng giữ mình, thì chẳng ai yêu ai cả.

2.) Vì sao khi đứng giữa nắng nhắm mắt lại thì ta thấy màu đỏ ở trước mắt. Vì sao khi ban đêm nằm ngủ, ta úp mặt xuống giường có ý nhìn thì thấy những cái gì đỏ các màu như những miếng vải vụn xanh đỏ bay qua bay lại. Và vì sao ban ngày, mở mắt nhìn ra ngoài không thì thấy những gì trắng trắng như những sợi miến đi lên đi xuống nhẹ nhàng. Lẫn với những « sợi miến » ấy lại có những gì như khói, như một mây lông hay là như một tí bóng gòn.

— Những màu sắc ta nhìn thấy khi nhắm mắt là do ở ánh sáng mà mắt ta còn giữ được, không có gì lạ. Nhiều khi ánh sáng đã qua rồi, mà mắt mình còn giữ lại hình ảnh rung động của những màu sắc, lúc đó hiện tượng ra.

Nam Sơn, Trảng Bàng. — Tại làm sao con kèn-kèn, (sauter) hề mỗi khi có con vật chết đem xuống ra ngoài đồng hoặc bị bỏ độ trong 8, 9 tiếng đồng hồ thì có nó rất đáng, bay về xe thật mồm con vật chết ấy mà ăn.

Vậy tại sao giống chim kèn-kèn ấy lại có tâm tính vậy? Chúng nhờ phép gì mà được cái tính lạnh lùng để kiểm soát thế?

— Không có phép gì cả: chúng nó biết có xic chết là nhờ khiếu ngửi rất tinh tế của nó. Cũng như giống nhặng xanh, chúng có thể biết được chỗ nào có xác chết vì tiếp ngửi được những phần rất nhỏ xíu chết bay ra. (Như tất cả mọi vật gì có mùi).

(Xem tiếp trang 14)

Giống nhặng biết trước cái chết từ đằng xa

NGƯỜI ta cho là giống nhặng có một khứu giác rất tinh, khiến nó có thể ngửi thấy từ đằng xa cái mùi riêng ở một con vật liệt ra ngay từ lúc mới tắt thở. Người ta đã viết ra nhiều thí dụ để dẫn cho ta hay rằng thú rắn xanh ấy bay tới một xác chết để để tránh lên đống ngay từ lúc thịt chưa rữa ra hay khi xác hầy còn nóng. Điều mà những kiếng nghệ thuật một con vật bị chết ngất đi, có khi trông như đã chết hẳn, hình như tỏ ra rằng những có một khiêu rất linh tế để nhận biết những khí nhỏ của tử khí tỏa ra trong không khí ngay từ lúc một con vật tắt thở; cái khiêu nhận biết ấy cũng tựa như một sợi giây truyền, sẽ tức khắc dẫn con nhặng đến cái xác hầy còn nguyên vẹn. Dù sự cất ngyên trên kia của ông Raspail ra sao, thì những điều ông đã quan sát cũng rất đáng cho ta chú ý đến.

(Marianne)

Phơi khô hoa nhưng vẫn giữ được màu và nguyên hình bóng hoa

LƯA thứ cát tốt, không có bụi, rửa sạch và phơi khô; rồi cho vào cát 1 phần 100 sấp ong hay nến, đun lên và khuấy kỹ cho cát ngắm đều sấp. Một

L'OM L'AT

một, lấy một chiếc hòm gỗ nắp có bản lề, miệng hòm căng một miếng lưới thép mắt nhỏ vừa vừa, bỏ đáy hòm đi và lật ngược hòm xuống. Đổ vào một lượt cát mỏng, rải hoa lên trên, rồi rải cát phủ kín hoa đi. Đổ hòm ấy chừng 48 giờ vào một chỗ nóng, song mở nắp hòm ra: cát rơi xuống, còn lại hoa ở trên lưới sắt đã khô kiệt mà vẫn giữ nguyên màu sắc. Làm cách đó hoa để dành được rất lâu.

(Marianne)

Đặt máy truyền thanh trong chuồng nuôi súc vật

Đó là một tin lạ lùng ở Đông kinh đưa lại, nhưng rất đúng sự thực. Ông Makazawa Jozaroro, giám đốc sở chăn nuôi trong ương của nước Nhật giới mạc, vừa mới ra lệnh bắt buộc phải đặt những máy vô tuyến điện truyền thanh trong tất cả những chuồng nuôi súc vật

thuộc về 185 cái trại chăn nuôi do chính phủ giám sát.

Phải chăng riêng giống bò Nhật-bôn ưa nghe những âm điệu? Điều đó bình như không được đứng đắn; song những nhà chuyên môn về khoa chăn nuôi ở Nhật là những người đầu tiên đã có cái ý xem xét ảnh hưởng của âm nhạc về sự bài tiết của những hạch trong vú bò sữa. Người ta nghiệm ra rằng mỗi khi cho bò nghe hòa nhạc trong khi vắt sữa thì số sữa tăng lên 20%. Nhưng không thấy nói rõ rằng chúng thích những bản đàn cổ điển hay những bản mới.

(Mess dor)

Sự rõ rệt trước hết

THƯỢNG nghị viện xứ Colorado vừa mới đưa phiếu một bản dự án đầu đề như sau đây:

« Dự án do ông nghị King đề trình đề sửa đổi bản dự án có dính dáng đến việc phát hành những trái phiếu do chính phủ bảo đảm ».

Hình như hiệu thuốc của Thượng nghị viện Denver thiếu thuốc aspirine sau khi tranh luận bản luật ấy.

(Messidor)

Vàng của thế giới

NHỮNG tiếng làm mê hoặc được người ta! Chắc các bạn sẽ tưởng tượng khối vàng ấy phải lớn lắm, thế mà tất cả số vàng đó được ở đất lên từ khi ông Colomb tìm ra châu Mỹ cộng lại chỉ thành

một khối vuông cao mười ba thước... Biết bao nhiêu khó nhọc, bao nhiêu đau đớn, cả bao nhiêu tin mạng nữa để lấy được một khối bằng cái nhà!

Theo giáo sư W. Harvey Emmons là một nhà địa lý học danh tiếng trong hoàn cầu thì tất cả số vàng mà trái đất đã sản xuất từ năm 1492 cần được — nếu một nhà lý tài nào đó có cái ngồng ngang đặt vàng ấy lên cân — chừng ba vạn rưỡi tấn. Tính theo thời giá thì khối vàng quái gở ấy trị giá 1.200.000 tỉ lệu quan!

Tất cả số vàng khai được từ năm 1492 đến năm 1935 thì non một phần mười đã khai vào khoảng 1492 và 1800.

Trong thế kỷ XIX, khai thêm 31, 3 phần trăm của số vàng đồng cộng, và trong ba mươi năm năm đầu thế kỷ XX khai được chỗ còn lại, nghĩa là gần 60 phần trăm số vàng lấy được ở đất lên.

Kết quả của sự tiến thụ dữ dội ấy ra sao? Có lẽ một ngày kia trái đất sẽ không còn khoáng sản cho người ta khai nữa và trong vài triệu năm sau này, con cháu chúng ta sẽ làm những bản thông kê tựa như trên về... số chỉ khai được từ ngày chính phục Hóa - tinh? ... Ước gì chúng ta được cái vinh dự chứng kiến những việc rối loạn về tài chính ấy!

(Robinson)

Giới hạn của sự tuyệt thực

Một điều khiến chúng ta phải chú ý và lấy làm lạ nếu chúng ta biết cái thời hạn khi các động vật không ăn mà có thể sống được.

Người ta đã mở những cuộc thí nghiệm trong những phòng thí nghiệm riêng để tránh khỏi làm chết giống vật. Vì những

— Anh coi đôi chân em, mỗi lúc em đi...
— Anh thực là một nhà văn tả chân.

việc thí nghiệm như thế, phải những nhà khoa học — để tránh khỏi kết quả những sự tàn nhẫn vô ích — mới làm nổi. Chúng ta sẽ đại dật và tàn ác nếu cũng bắt chước thí hành những cuộc thí nghiệm kia. Dối dầy là những số ghi được trong phòng thí nghiệm:

Một con chim không ăn sẽ sống được 9 ngày. Hơn giống có cánh một chút, người ta có thể nhịn đói được 12 ngày; một con chó 20 ngày; một con nhái: 360 ngày! Con số ấy ta có thể cho là nhiều, song một con rùa còn có thể sống được những 500 ngày; một con rắn 800 ngày, và một con cá... ta hãy coi chừng! 1000 ngày! Tuy thế đó cũng chưa phải là một kỷ lục dài, vì giống họ hang sống được những 1200 ngày kia!

Ta nhận thấy một điều đáng chú ý là Tạo hóa đã đặt người và chim... vào cùng một sự yếu đuối!

(Robinson)

Đề dành trứng bằng cách nào?

Một cách để dành trứng hiệu nghiệm nhất là dùng chất silicate de potassium nước của các nhà buôn. Người ta dùng trứng vào nước ấy rồi xếp quả nó cách quả kia lên trên một tờ giấy để phơi cho ráo; xong xếp trứng vào hòm đựng cam hay mật dưa.

Nếu quên không dùng giấy lót hay vỏ ý để trứng sát nhau, thì trứng sẽ dính chặt lại với nhau đến nỗi không thể tách hai quả ra mà không vỡ.

Chất silicate bí những lỗ vỏ trứng lại khiến vỏ trứng dày đặc như kính; vì thế không khí không thể đi qua vỏ trứng nên trứng có thể để dành cả một năm rông nếu chứa vào một cái hòm khô ráo và mát lạnh chừng 10 độ, để trong lối.

(D. I.) M. dịch

MUA TEM CŨ

Cần mua giá cao tem Đông-dương, Pháp hạng to thời; giá từ 1500 đến 4500 một trăm cái. Tem nhỏ chủ mua thứ tem phạt hay service 1p.00 một trăm, các thứ nhỏ khác 1p.00 một nghìn. Nhiều bạn có vài cái tem nhỏ xin đừng gửi về vì giá rẻ lắm. Các tem khô lớn hãy nên gửi về:

Nguyễn - k. - Hoàn
47, Bloc - khau - Nord

Thận trọng

THẬN TỈNH hiệu « MẸ CON »
không dám chắc rằng sẽ làm cho các cụ trẻ khỏe, mà lại bình phục sức lực lúc thanh xuân.

Những người đau mới mạnh xin hãy dùng nó sẽ mau lại sức. Những bạn thanh niên dùng vào thêm sự tráng kiện, và rất toại lòng trong những cuộc giao hoan.

Bảo đảm trừ tuyệt những bệnh như: di-tinh, mộng-tinh, mắt hoa, tai ù, ban đêm nay tiểu tiện. v. v...

Phục-Đáng-Dược - Hàng 130, Rue de Paris - Cholon

LAM TIỀN

PHÓNG SỰ NGÂN của TRỌNG-LANG

(Tiếp theo)

Đ làm bộ ăn cần hỏi thăm trước khi người ấy nằm xuống :

— Nói đùa chứ, chủ nó đánh có đau lắm không ?

Người ấy bỗng lại ngồi dậy. Đôi mày đậm bóng ngầy, nhướng lên giống hai con sâu dóm sấp bò, người ấy ngảnh về phía tôi, bộ mặt mờ mịt như quên những khối. Gân cổ hẳn nổi lên to bằng một chiếc dũa. Tất cả các đầu xương trong người đều bạnh rõ lên. Hẳn đang lấy gân, hay là vừa sức nhớ đến những trận đòn đau đã qua, giọng hẳn lại trầm quá :

— Những ngón tay to bằng quả chuối mần một, nó bóp vào gáy đỡ hời, làm gì mà không đau ? Thoạt kỳ thủy, mình bị ép làm việc như trâu ngựa, nên thuốc phiện há hết cả, lại bị đòn ề ầm nữa, nên lúc nào cũng tưa tưa như là trông thấy hờn ông bà ông vải chấp chớn bên hàng chục ngọn đèn lưu ly. Sau mãi cũng quen dần đi.

Đ. thở dài, như kếp hát vắn hờ dài trên sân khấu :

— Có thể thì từ rầy quan bác mới chữa không làm tiền nữa ! Cái giọng trầm lúc này lại trầm thêm :

— Nếu anh em biết chữa là cái gì, thì tôi đã chữa mãi mãi rồi. Nhất là cái món chữa thuốc phiện...

MỘT CUỐN SÁCH HAY

TIẾNG NGÀY XANH
của NGUYỄN TIẾN LĂNG

có nhà Hàn-lâm-Việt nước Pháp

Gồm 6 tiểu thuyết giá trị, tả phong cảnh, nhân vật Đệ 44; kỹ thuật người xứ Bắc; câu hát thổ mãn và lòng yêu của các cô gái nhậy xoe, trong cảnh sắc mơ màng nơi rừng thẳm. Văn đẹp, ý đa đường, lối mạn, rất giàu thi vị, cảm tình.

Hương Sơn Đường
97 phố Hàng Bông, Hanoi, xuất bản
Giá Op 35 c ột cuốn dày 132 trang,
in đẹp. Ở xa thêm Op.06 cước phí.
Giá tiền bằng tem poste.

Người ấy mạnh bạo nằm xuống, có vẻ sắp ngoạm vào rọc tâu một cách thô bỉ. Nhưng hẳn đã gạt cái đoạn tre ảo thuật ấy ra một bên, mà rần tiếng xuống :

— Ồi chào chào ! Đời còn có bao năm nữa mà chưa !

Tôi không thể bao giờ quên được câu này của hẳn, nó sống sượng ghê gớm quá :

— Mẹ kiếp chứ ! Trong óc, ở phía tay phải này này, lúc nào vi trùng « sáng téng » cũng đua nhau nổi kèn « la vầy » ; còn mình thì thỉnh thoảng lại heo hiếc chơi trong vài giờ đồng hồ. Bạn bực thế thì còn thì giờ đâu mà nghĩ đến chưa với chẳng chưa nữa !

Hẳn thân nhiên nói câu này. Thân nhiên quá, đến nỗi làm cho tôi hết cả khủng khiếp — vì tôi đã khủng khiếp trước một người hoàn toàn thối nát từ tinh thần đến thể chất.

Câu ấy lạnh lùng như một luồng gió, trong chỗ ấm cúng này, và như thấm-thía qua tâm phổi mọi người. Quanh tôi, mấy người còm nhòm đều bản bật nhìn đến hay là nhìn về một quá khứ không hay ho gì.

Hai ông xếp kho

Giữa sự yên lặng nặng-nề, một người cao lớn bỗng cất giọng oang oang :

— Làm tiền mà đề chủ nó đã rừ từ, vậy thì cũng khi xoàng lắm. Có làm tiền mà được như thế này này, thì hãy làm. Hiện « đây » biết hai ông xếp kho.

« Ông thứ nhất, chỉ có việc coi kho thôi. Coi kho thì lương-lậu có đâu được rồi rào như lương một ông quan, thế mà, biết chưa ? trong mười mấy năm trời, « in » (il—nó) cứ việc tí ti làm hết cái nhà gạch nợ đến nhà gạch kia thôi ! Đến mười mấy chiếc, mới chết cho chứ. Nhà tuy ở ngoài-ô thật đấy, nhưng cũng là nhà như thường !

Muốn cho người ngoài không

biết là cụ giàu, nghĩa là muốn che mắt thánh, cụ cứ ăn vận xoàng-xĩnh và đi xe-dạp lóc cóc, như người biết cụ là một đại ốc chủ.

Người cao-lớn chỉ nghĩ hơi đề uống một chén nước, rồi lại oang oang :

— Còn cụ xếp kho thứ hai nữa. Cụ này cùng làm với tôi. Chủ cũng biết là cụ làm tiền đấy, muốn cho cụ ra cửa lắm, nhưng không làm sao được, đành cứ để cụ « tác quái » trong nhà như thường.

«Vi thế này, các bác hiểu chưa ?

« Cụ thì thạo vô kè. Trong cửa hàng hiện có đến ngàn vạn thứ. Đề đầu, còn hay hết, hơi hỏi một tí là cụ biết ngay rồi. Khách hàng chẳng bao giờ phải đợi cả. Ví dụ cụ nghĩ một hôm thì biết chưa ? Các cô, các cậu, cả đến ngài chủ nữa, thôi là chạy cuồng chạy cuồng, mà vẫn không tìm thấy đủ mặt hàng. Các bà dăm bị « om » kêu la inh ỏi cả lên. Những cái mồm mồm, xinh xinh ấy càng gắt, các cậu lại càng cuồng tợn.

« Cụ xếp cũng tự biết địa vị mình quan hệ là thế nào rồi. Cụ lại còn chơi ác nữa. Chả hạn, cụ có những cách báo thù lạ lùng như thế này nữa.

« Cụ bị chủ cụ ư ? thì cụ báo thù vào những chai rượu. Trong cửa hàng vốn có những chai rượu đắt tiền ghê lắm. Những thứ đó tuy để được lâu, nhưng hễ đụng có khí giới vào là hỏng ngay. Cụ lấy cái kim, xiên nhẹ vài mũi qua nút chai. Khí giới lên dần vào. Thế là rượu phải bỏ. Cụ chỉ làm thế cho bỏ tức thôi. Chứ mất mấy chục bạc mỗi lần, chủ nó có thắm-thía vào đâu... »

Từ cục phó-mát đến bác thợ đồng hồ.

Bữa khác, tôi trở lại đây nữa. Đối với những người đã « sống » nhiều quá này, tài-liệu cho tôi không bao giờ cạn được, nếu tôi

khéo biết gọi cho họ lần đọc hết những trang lịch-sử của đời họ.

Vẫn cái không-khi ấm-áp, vẫn những con « trùng » thức đêm sống trong thuốc-phiện ấy.

Một người gầy-gò, mặt mũi hom-hem, nhưng hầy còn trẻ, đang ngồi xôm ăn uống nhồm-nhoàm. Bên cạnh hẳn, bữa bãi một hộp cá đã mở một nửa, một miếng « phó-mát » to bằng gần nửa hòn gạch, cùi bánh tây và ruột bánh tây. Trông bộ quần áo không sạch sẽ một tí nào, cả đến bộ tịch hẳn, nó keo bần lạ lùng, không xứng đáng với mấy món ăn quá sang, tôi đoán hẳn là một con bạc: đến chỗ này để tiêu cho hết chỗ tiền đã được.

Tôi đề ý nhìn hẳn. Hẳn sửa soạn đây hộp cá và gói « phó-mát » lại, ý chừng để dành bữa sau. Thấy tôi nhìn, hẳn chia « phó-mát » về phía tôi ngồi. Vừa nhai vừa nói :

— Sừ nếm một miếng chơi. Còn vô số bánh tây đây ! Phó-mát này thượng hảo hạng, ngon lắm...

Tôi mới nói được hai tiếng cảm ơn, thì Đ đã nhanh nhẩu cướp lời tôi :

— Thượng hảo hạng ? Đây biết cái thượng hảo hạng ấy rồi. « Phó-mát » của chú khách, nó vàng khè mà lại khấn-khấn chứ cóc gì ? Người kia nuốt xong rồi mới cãi :

— Đây nghèo thật, nhưng không thêm ăn « phó-mát » thin, biết chưa ! Đã ăn thì phải ăn « phó-mát » hiện tây, không thì thôi...

CHỈ GIÙM

Ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khạc khốc, ho có đờm trắng xanh vàng, hôi thối, bịch nhơn có khi bị bệnh nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc gia truyền của cụ Trịch Hải Long (nội tổ ông đốc học báo). Thuốc 45 cửu động muốn ngăn ngừa. Có 2 thể (thứ 5p. và thứ 3p.50). Ở xa mua thuốc gửi mandat cho ông :

TRỊNH-VÂN-HÀO, D recteur Ecole Villa n. 110 rue Vassolgaes Tânđinh, Sa'gon

Hắn chỉ vào cái gói :

—Thật là pho-mát tốt nhất chưa bán cho ai cả, và có lẽ mới có tôi là được soi mỡ hàng thôi. Bằng tôi có nói láo, thì nó chết cả nhà nó đi !

... Rồi tôi sẽ biết cái cục pho-mát to bằng nửa hòn gạch ấy ở đâu ra.

Chừng hắn đã no say rồi, nên cách ăn nói hoạt bát lắm :

—Cuộc du-lịch của cục pho-mát này kể cũng lãng mạn vô cùng. Những cục anh, cục chị ruột nó ra về đến nhà ông bằng cửa chính, sau khi ông đã bỏ ra bốn hào chuộc một lạng chúng nó.

— Tôi đã các ông biết cục này nó ra đến tay tôi bằng cách gì ?

Hắn đỏ, rồi tự hẳn lại giảng ngay :

— Nó ra đến cửa phải đi mất hai trắng. Một trắng đi từ quây lẩn xuống đất, hay là lẩn vào bụng con mụ phu quét rơm. Trắng thứ hai, từ mặt đất, hay là tự bụng con mụ đó, nó lẩn sang cái rổ đựng .. rác. À quên, ba trắng ! Vì còn cái trắng từ đây rỏ rác về đến nhà nữa. Nó ra đường bằng cách đó, cả đến anh chị họ nó là rằm-bông, súc-sích cũng vậy...

Hắn hỏi tôi :

— Vous có dùng, để tôi bảo mụ đó lấy cho một cục, chỉ vài ba hào thôi, mà ăn rã-rích mấy ngày không hết.

Tôi nói :

— Kể thế thì rẻ lắm Nhưng sao họ không bán đắt thêm lên một chút có được không ?

Hắn phì một cái :

— Bán cho đội xếp, hay bán lại cho ông chủ ? Vài ba hào thế là gặp khách đấy. Chứ không thì đành để mốc ra thôi. Vì sao ? Vì chia cho chồng thì chồng ngủ rồi ọ ọ rỗng lên, chia cho con thì con nó bịt mũi lại. Chẳng nhẽ mụ lại ăn vạ hay ăn với cơm ?

Hắn cười :

— Lại may mà gặp ông khách biết « mo-phu » hẳn như tôi mới được. Vì thế nào cái cục pho-mát ấy nằm trong rổ rác, mà chẳng có khi nằm lẫn với rác bần, có khi với cả nước rã nữa. Ấy là tôi chưa thêm nói tục đấy. Nếu tôi tá-chân thêm lên, thì có lẽ « vous » phải nôn ngay lập tức !

Hắn vỗ vào gói « pho-mát » :

—Thế mà vẫn bùi và ngon như thường ! Annam mình kể cũng dễ tính thật !

Đ. cất to giọng :

—Đã dễ tính mà lại hóm nữa. Vì tôi quên chưa giới thiệu ông anh tôi đây vốn là một tay chữa đồng hồ, hóm có một nhưng lại là hóm vật. Người anh ông anh tôi mới là một tay hóm to tát. No say rồi đấy, có thủ đoạn gì kể ra, nghe ?

Một là họ đã bịa ra để lừa tôi, hai là họ đã nói thực một cách trơ trẽn như diễn kịch. Những bộ tịch ấy, không thể bịa giỏi đến thế được.

Ông thợ chữa đồng hồ vỗ tay vào trán, làm bộ nghĩ một lát rồi reo lên :

— Phải rồi !

Đời làm thợ, hẳn khéo tóm trong những câu sau này :

—Đời này, nghe chưa ? Cứ thật thà có bỏ mẹ mà đi ăn mày sớm. Chả nói gì cao xa. Hãy nói một anh bán cây thối. Nó bán cho ông một cây quất. Ít ra nó cũng tương muối vào gốc cây cho cây nó héo dần rồi chết đi. Để ông lại phải mua nữa, và năm nào cũng mua mãi mãi.

« Nay ông ngồi chữa đồng hồ, bây giờ mới có một lần khách đến. Bỗng có một bác lò rỏ đem một chiếc đồng hồ đeo tay bằng vàng lại, bảo ông xem vì cái gì mà nó không chạy nữa. Thật ra, ông thấy nó chỉ hơi rối giây tóc. Nếu ông là một thằng ngốc, thì ông sẽ máy tay gãy một cái khế, đồng hồ lại chạy như thường. Nhưng ông và vợ con ông sẽ có dịp treo mõm lên xà nhà. Nếu ông là một thằng láu, thì ông sẽ ôn tồn bảo khách : « Đồng hồ của ngài tốt lắm. Ngài để thế nào mà

làm sao mụ đã rất được ngang giây tóc một cái sơ cau ti siu. Tôi cũng giờ lối trên ra, khen đồng hồ quý giá quá, đắt tiền quá; với cái đồng hồ quý như thế tất phải có một giá chữa xứng đáng.

Mụ nở mồm lên, và bốn hôm sau cũng lại trả tiền như cái bác mà tôi vừa ví dụ là có đồng hồ đeo tay bằng vàng ..

Tôi hỏi hẳn :

— Hiện giờ, ông vẫn còn chữa đồng hồ ?

Hắn lắc đầu :

—Thôi rồi. Vì chẳng ăn thua gì — Tuy mình vẫn hết sức soay sớ đấy.

Và hẳn trịnh trọng :

—Bây giờ tôi đi chữa bệnh ngoại-khoa. Trước tôi có bôn tàu trên mạn ngược, Mường họ dạy cho chữa chiếc nhì nhằng. Kể cũng công hiệu lắm. Nhất là môn chữa bệnh-tình cấp-hành, có « bảo hành » chắc chắn (ý hẳn muốn nói bảo đảm), và chữa bệnh cai thuốc phiện ...

Tôi còn nghĩ, vẫn chưa hiểu chữa bệnh « bảo hành » và chữa bệnh cai thuốc phiện thì chữa bằng cách nào ?

Người ấy còn là thợ chữa đồng hồ, trong khi đang làm, ông

đến méo cả trục. Không! chưa ngay đi, để nó hỏng thì phí của quá... v. v.» Ông sẽ đòi hai đồng, và hẹn một tuần lễ. Khách đòi ba hôm, ông nèo thành bốn. Khách đã về, Ông đem đồng hồ, bẻ rờ hai tai ra, rũa lấy một ít vàng, rồi lại gắn giả như cũ. Nó có ngắn đi một chút cũng chẳng sao. Bốn hôm sau, khách đến. Bây giờ ông mới mở nắp, khế gãy lại giây tóc một tí. Nó chạy ngay. Và ông soi hai đồng, ngon hơn chết !

Hắn cười ha hả :

— Một lần tôi soi hẳn ba đồng của một mụ béo, ưa nhích. Đồng hồ của mụ đứng, vì! không hiểu

lang, hay là người ấy đang nghiệm thuốc phiện mà chữa không nổi.

Hay là... « nó » chỉ là một « thẳng » điên ?

Thì người ấy đã nằm xuống, đầu gối gác lên hộp cá và pho-mát.

Một giấc ngủ tới mau quá, đã xóa hết trên mặt hẳn tất cả các vết láu cá và dề tiện.

Trước mặt tôi, chỉ còn một người còm cõi xanh xao, đang chấp chớn trong một giấc ngủ ngán ngủ và đau đớn.

(Còn nữa)

Trọng-Lang

Docteur ĐẶNG VŨ HỸ

Ancien Interne de l'Hôpital Saint Lazare de Paris

Spécialiste des maladies vénériennes et cutanées

CHUYÊN MÔN VỀ :

Bệnh hoa liễu,
Bệnh đàn bà,
Sửa trị sắc đẹp

KHÁM BỆNH

Sáng 8 giờ đến 12 giờ
Chiều 3 giờ 30 đến 7 giờ
Chủ nhật mở cửa cả buổi sáng

CHỖ Ở và PHÒNG KHÁM BỆNH

16 et 18 Rue Richaud, Hanoi
(đầu phố Hội Vũ)
TéL. 242

MUỐN ĐẸP các bà, các cô chỉ nên dùng SỮA, KEM, PHẤN, SẮP

INNOKSA
CHUYÊN MÔN CHẾ RA

BÁN TẠI các hiệu bảo chế Tây, các cửa hàng to hoặc tại ĐẠI LÝ 35 RUE RICHAUD HANOI

Blouson ARISTO !!

M U A
PULL'OVER, BLOUSON..
marque
ARISTO

của hãng NAM HAI chế tạo thì chắc chắn là được của tốt.

Nhiều kiểu rất mới.
Không nên ngần ngại.

NAM - HAI

BONNETERIE
45, Rue du Lac — Hanoi
Trước đền Ngọc - Sơn

« Ngày Nay » nói chuyện

(Tiếp theo trang 11)

Lầu

BỔ - Tao đã cấm mày không được ang chơi với thằng ca Tý, tại sao mày không nghe?
CON - Không, con có sang chơi với nó nữa đâu!
BỔ - Tao vừa mới trông thấy mày ở bên ấy còn chơi gì?
CON - Ấy, con sang xem có thấy thầy ở bên ấy thì con báo thầy về. Vì con cũng không muốn thầy sang chơi với nó.
 EO - 111

Cửa Ông-xuân Tường

Phép lịch sự

ÔNG CHANH AN - Có phải hơn một năm nay anh mới nói với vợ anh có một câu không?
BỊ CÁO - Vâng.
O. C. A. - Sao vậy?
BỊ CÁO - Bẩm, theo phép lịch sự.
O. C. A. - Sao lại có phép lịch sự lạ đời thế?
BỊ CÁO - Tôi biết làm thế nào được, vợ tôi nó nói luôn miệng, theo phép lịch sự, tôi không được ngắt lời.

Cửa L. V. D.

Phải chừa

BỔ CHÁNH - Gớm mấy cái thằng này nó hay phạm án quá. Phạt thế nào cũng không chừa.
THẦY ĐÈ - Bẩm cụ lớn nếu chúng nó hay phạm án thế thì cụ lớn đem xử tử nó đi vài bạn là nó phải chừa ạ.

Cửa Thanh-Lựo Hanoi

Khôn

THẦY - 1/2 và 8/16 thì phần nào to?
TRÒ - (Nghĩ ngợi) Hai phần bằng nhau.
THẦY - Thế tôi cho anh 1/2 quả cam và 8/16 quả cam thì anh lấy phần nào?
TRÒ - 1/2 quả cam ạ.
THẦY - (Sửng sốt) Tại sao?
TRÒ - Thừa thầy 1/2 quả cam thì có nhiều nước hơn 8/16 quả cam ạ.

Hết chỗ rồi

Hôm ấy thầy giảng luận lý bảo phải có lễ phép:
 - Anh Ba, anh ngồi trên xe lửa, xe chật cả, có một bà cụ già bước lên xe, anh phải làm thế nào?
TRÒ BA - Con sẽ nói rất lễ phép:
 - Thừa cụ hết chỗ ngồi rồi ạ.

Nghĩ một chút.

BỔ - Tâm, mày nhìn rồi chứ?
CON - Thừa thầy chưa, con nghĩ một chút, tí nữa con lại khác.

Lời trẻ

KHÁCH - Sao em khác?
EM BÉ - Hôm nay hội tày, các

Cửa O. V.
anh em được nghỉ học mà em thì không được nghỉ.
KHÁCH - Sao vậy?
EM BÉ - Em chưa đi học nên chưa được nghỉ.

Chuyện chim bồ câu.

Hai vợ chồng chim bồ câu kia góa nhau lắm. Một hôm bồ câu đực dẫn vợ ở nhà rồi bay đi chơi, vợ chờ suốt cả ngày hôm ấy không thấy về lấy làm lo lắng. Mãi đến khuya bồ câu đực mới về:
BỒ CẦU CÁI - Cậu đi đâu mà bây giờ mới về?
BỒ CẦU Đực - Ấy hôm nay trời đẹp quá, anh đi bộ về nên hơi lâu.

Trong khách sạn

Ba vừa thuê một phòng ngủ trong một khách sạn kia và đang đi bách bộ ở sân. Một người khách đến và tưởng lầm Ba là người làm trong khách sạn.
KHÁCH - Nay ông ở đây có phòng cho thuê không?
BA - Có.
KHÁCH - Có rộng rãi, sáng sủa không?
BA - Rất rộng rãi sáng sủa.
KHÁCH - Có máy nước buồng tắm nữa chứ?
BA - Cái đó đã hẳn.
KHÁCH - Thuê bao nhiêu một ngày?
BA - Một đồng rưỡi.
KHÁCH - Vậy ông đưa tôi vào, tôi thuận thuê buồng đó.
BA - Thừa ông không được vì tôi đã thuê rồi.

Cửa T. Long

Vẽ hồ

A - Mày à, hôm rày tao vẽ con hồ, mà thầy giáo lại bảo là giống con chó.
B - Thế thì bạn soạn thầy giáo bảo vẽ hồ, mày cứ vẽ chó.

Im lặng

A - Sao cứ thầy kêu lên đọc bài là mày cảm như hến thế?
B - Tao đang sự im lặng để trả lời đấy chứ.

Câu thứ hai - Không hiểu rõ « tăng tăng » là gì. Ông nói rõ cho.
T S V P, Dalat - Tôi trộm ghea em một người bạn rất thân và có viết thư ngỏ tình ghea ấy với bạn mình, nhưng bạn mình không trả lời mặc dầu tôi viết tới hai cái thư - chẵn chẵn là những thư ấy không bị thất lạc - vậy đối với người bạn ấy nên xử trí thế nào?

- Xem như vậy thì người bạn ông tất không muốn cho ông yêu em gái. Nhưng ý kiến của người anh đó không cần lắm, điều cần là người con gái đó có yêu ông không? Nếu ông biết chắc cô ta yêu ông cũng như ông yêu cô ta, thì giản dị nhất là nhờ người đến hỏi cha mẹ cô ta về việc ấy. Nhưng muốn rõ rệt, ông cũng nên hỏi thẳng ngay bạn ông xem thái độ ra sao, và để có thể giải bày tâm sự được, vì sự n. ẫn trở của người anh cũng có hiệu lực.

M. L, Hagiang - Những khi đi nhanh hay lên thang gác tôi hay chóng thở và mệt, đó là cái dấu hiệu chẳng lành về quả tim bắt đầu mệt mỏi. Phải đi khám thầy thuốc và giữ vệ sinh - đã đành - nhưng muốn chữa vài lần bằng nước suối nóng thì chưa thế nào?

- Đó là chứng triệu bệnh đau tim. Nên theo lời thầy thuốc chỉ bảo là hơn cả. Nước: suối dù nóng hay không, không có lợi gì cho bệnh ông hết.

Thám, Nhatrang - Bả làm đơn xin, hiện chưa có giấy phép, có thể lập ra một chỗ đợi ban được không?

- Được, nếu là chỗ đất riêng của mình. Còn đất công của thành phố thì phải có giấy phép, tất nhiên.

Viết Soạn, Thabinh - Một người khỏe mạnh mà tiếng nói không được to tát mạnh bạo, có cách nào để nói cho hùng hồn được không và có cần uống thuốc không?

- Tiếng nói khỏe do nhiều nguyên nhân ở lưỡi hay cơ họng họng. Nhưng có thể tập nói cho rõ ràng và to tiếng được. Tập nói to và thông thả. Nhưng nếu vì một căn bệnh nào đó thì phải chữa khỏi bệnh đi đã.

Thiếu Lang, Saigon - 1) Khi nhận biết tình bằng hữu giữa bạn trai và bạn gái sắp đổi ra tình yêu thì làm cách nào để ngăn cản? Có nên dứt tình bằng hữu không? Có nên thủ thật tình yêu mình với bạn không?

- Nếu yêu và muốn yêu thì cứ việc thủ thật. Nếu không yêu thì không bao giờ tình bạn có thể đổi khác được. Vậy dứt tình làm gì? Tình bạn bè giữa trai gái thường chỉ là một bậc thang để bước lên tình yêu, đó cũng là một việc thường.

2) Thư từ qua lại giữa bạn trai và bạn gái (không phải thơ tình) có hại gì không? Có thể dùng những chữ: « thân ghea », « ầu gẽm », « ghea quai », « ghea đầua v. v. » để nói

với nhau không?
 - Đầu là thư tình cũng chẳng sao, nữa là thư bạn. Còn những chữ dùng là tùy theo lòng mình, không cứ nhất định phải dùng chữ này bỏ chữ khác. Có một điều cần là phải thành thực, chớ có dối trá bằng những chữ văn chương.

Cường Vũ, Namdinh - Tôi chưa biết cách gửi thư theo loti poste restante. Vậy gửi lối ấy thế nào. Mất bao nhiêu tiền. Người gửi và người nhận thư phải làm thế nào?

- Đến sở Bưu-điện trả một số tiền (không rõ bao nhiêu, tùy kỳ hạn), người ta sẽ giữ tất cả thư từ gửi về cho một tên hay dấu hiệu nào. Mình chỉ việc đến nơi lấy.

Cường Vũ, Namdinh - Đôi trai gái ghea nhau và định lấy nhau nhưng vì khác tôn giáo mà cha mẹ hai bên đều không bằng lòng. Như thế đôi trẻ có quyền lấy nhau được không? Một trong hai người có thể bỏ tôn giáo mình mà theo tôn giáo người ghea được không? Như thế có phạm vào lễ giáo không. Có nên rũ nhau đi trốn không?

- Hai người cùng đến tuổi trưởng thành có thể tự ý lấy nhau được. Tôn giáo khác nhau không phải là một trở ngại, nếu yêu nhau. Mỗi người có thể giữ tôn giáo riêng của mình được -

hoặc một người theo tôn giáo của bên kia. Yêu nhau không phải là việc phạm lễ giáo, vì không phải là một sự xấu. Vậy cần gì phải trốn? Cứ đường hoàng đi thành gia thất, và lấy cái hạnh phúc của gia đình mình làm câu trả lời chắc chắn cho những người có ý cấm đoán.

Văn Nhuận Hanoi - Muốn có con có hạn thì làm thế nào?

- Người đàn bà chỉ có thể thụ thai được trong từng kỳ hạn có thể tính trước được. Ông xem bài « sinh đẻ tự do » - (phương pháp Ogino. Knauss đã có đăng ở mục T. T. của N.N. không số gần đây).

Câu hỏi sau : không tiện trả lời.

Đặng Linh Sơn, Thainguyen - Trong một cái trại, của riêng ngừ các cụ chôn của ngày xưa, nay muốn đào tìm; vậy tôi có quyền tự do đào tìm, nếu thấy có việc hưởng hay phải xin phép mấy được đào và nếu phải xin phép thì xin phép ai vì lẽ tôi định đào tìm thì lại có kẻ dè dặt ạ.

- Ở trong đất riêng của mình, thì có quyền đào lấy, và hưởng thụ - nhất là khi của đó lại do ông bà mình chôn, - không ai có quyền tranh đoạt. Vậy ông chớ sợ ai dè dặt cả.

Trần Cù - Người thương bị râm ở tay có lẽ vì đi nắng. Làm thế nào cho hết những chỗ râm ấy được. Sau khi mụn nổi khỏi rồi thì làm thế nào cho mất những nốt sẹo được. Nghệ vẽ vẽ.

- Bị râm nắng thì chỉ có bong da, nắng nữa thì phồng và có mụn nước. Dùng một thứ pommade nhờn xoa khắp rồi sẽ khỏi. Những nốt sẹo nếu có, cũng nhờ không quan ngại. Thật ra, ngoài cách dùng nghệ, cũng không có phương pháp trừ sẹo nào giản tiện.

Hoàng Hà, Hanoi - Nếu gặp người chồng không thích... « ngày cho vai nhà... » thì phải chừa bằng cách gì?

- Một cách giản dị chừa ngày và thường khi công hiệu là lúc ngủ ngầm chặt miệng lại. Sự ngủ quên mất, thì có thể lấy khăn tay buộc vòng dưới cằm lên đầu. (N. N. mục Lược lật đã có bài về cách chừa ngày). Còn ngày vì nguyên có có bệnh, mụn nhọt trong mũi chẳng hạn, thì phải đến thầy thuốc chuyên môn xem xét.

CÁI CHÍNH

Xin nói rõ đề phụ-huynh có con em, cho theo học tại trường Davillier biết :

Tin trường Davillier bị sung-công là TIN ĐÓN SAI. Hiện nhà trường vẫn khai-giảng như thường từ 1er Septembre, buổi sáng từ 7 giờ đến 10 giờ và buổi chiều từ 3 giờ đến 5 giờ.

ECOLE DUVILLIER

lại cáo

NAM KỶ

của HOÀNG-ĐẠO

NAM KỶ, Trung kỳ, Bắc kỳ là ba kỳ của một nước, nước Việt nam, của một dân tộc, dân tộc Việt nam.

Nhưng từ năm 1862, Nam kỳ đã thành ra một thuộc địa Pháp. Sự giao hảo của hai nước Pháp, Việt bắt đầu từ triều vua Gia long. Nhưng vua Gia long mất đi, con cháu vì lo phòng sự xâm lấn nên sự giao hảo càng ngày càng phai nhạt. Đến thời vua Tự đức, các vị cố đạo Thiên chúa và kẻ theo đạo bị hại rất nhiều. Chính phủ Pháp, trước tình thế ấy, hạ lệnh cho vị thủy đô đốc Rigault de Genouilly đem chiến thuyền đến Đông dương. Mùa thu năm 1858, thủy đô đốc đánh lấy Tourane, và tháng hai năm sau, chiếm được Saigon. Nhưng vì đánh nhau với Trung quốc, quân Pháp phải bỏ thành Tourane, còn Saigon thì bị quân của ông Nguyễn Tri Phương bỏ vây. Thủy đô đốc Charner phá vòng vây và chiếm được gần hết lục tỉnh. Đến năm 1862, thì Nam triều thua phải cầu hòa. Theo hòa ước 5-6-1862, Nam-triều nhượng cho nước Pháp ba tỉnh Biên hòa, Gia định, Định Tường và đảo Côn-lôn.

Sau năm ấy, Nam triều đã có lần phái người sang Pháp xin chuộc lại ba tỉnh đã mất, và năm 1864, chính phủ Pháp cũng đã gần siêu lòng, nếu không có nhà chính-trị Duruy phản đối. Năm 1867, vị thống đốc ba tỉnh ấy, lấy lẽ rằng những miền lân cận là nơi chứa chấp những người phản đối chính phủ Pháp, đem quân chiếm nốt ba tỉnh còn lại của Nam-kỳ.

Từ đó, cả lục tỉnh vào tay quân Pháp và trở nên thuộc địa.

Nam-kỳ bình định xong, quan lại đều bỏ trốn hết, nên vị thống đốc hồi bấy giờ, đô đốc Bonnard, phải lấy các vị sĩ-quan vào thay. Mãi đến năm 1873, mới có tổ chức việc cai-trị. Ở Saigon, thì đặt những viên thanh tra, còn ở các tỉnh thì mỗi tỉnh có ba vị quan cai trị, một người coi về việc tư pháp, một người coi về việc hành chính, còn người thứ ba coi việc thu thuế. Ngạch ấy dần dần bỏ đi; việc tư pháp giao riêng cho quan tòa, việc thu thuế giao riêng cho sở kho bạc, quan cai trị chỉ còn coi sóc riêng về mặt hành chính.

Hiện giờ thì Nam-kỳ đặt dưới quyền một vị thống-dốc và việc cai trị thuộc địa ấy phỏng

theo sự tổ chức cai trị các thuộc địa cũ của Pháp. Nhưng khác với các thuộc địa ấy, Nam kỳ là một phần tử của Đông-Pháp từ năm 1857. Vì lẽ ấy, vị thống đốc Nam kỳ bị đặt dưới quyền vị toàn quyền Đông-dương và mất đi một ít quyền hạn. Thí dụ như về phương diện lập pháp, vị thống đốc Nam kỳ không có quyền tuyên hành các chỉ dụ hay các đạo luật của Mầu quốc trong địa hạt mình cai trị nữa: việc ấy bây giờ là việc của vị toàn quyền. Lại thí dụ như về việc binh bị, vị thống-dốc Nam kỳ không còn quyền tuyên bố việc thiết quân luật nữa. Như tôi đã nói vị thống đốc Nam kỳ cố giữ lại quyền hạn của mình, còn vị toàn quyền lại cố thu về trung ương, cho nên một đôi khi giới hạn của quyền hạn hai bên cũng khó mà phân biệt được.

Một điều chắc chắn, là vị thống đốc Nam kỳ đã đặt dưới quyền vị thủ hiến Đông Pháp, hẳn chỉ có trách nhiệm đối với vị thủ hiến ấy chứ không có trách nhiệm đối thẳng với chính phủ Mầu quốc nữa, và đối với những việc riêng cho xứ mình, thì vị thống đốc ấy có quyền hạn rất lớn. Về phương diện lập pháp không có gì đã đành, nhưng vị thống đốc có quyền ra những đạo nghị-dịnh về việc cai trị và trật tự chung; ai phạm vào những điều cấm của các nghị định ấy có thể bị phạt theo tội vi cảnh, nghĩa là phạt tù từ 1 đến 5 ngày, phạt bạc từ 1 đến 15 quan tiền tây. Là vị vị thống đốc ấy có trách nhiệm gìn giữ trật tự và kiểm sát công việc hành chính trong xứ. Ngoài ra, vị thống đốc còn có quyền tiên pha và thu liễm theo ngân sách Nam-Kỳ mà chính vị ấy đã thảo ra và trình Hội đồng Quản hạt quyết nghị, và có quyền duyệt y các sổ công nho hàng tỉnh nữa.

Để giúp việc vị thống đốc, có thiết lập ra những cơ quan, những hội đồng chuyên môn về đủ các mặt: vệ sinh, học chính, công chính... v. v. . . nhưng bao giờ cũng chỉ riêng cho địa hạt Nam-Kỳ mà thôi.

Nhưng ông thống đốc Nam-kỳ không phải là một nhà độc đoán. Bên cạnh ông, có một hội đồng, gọi là Hội-dồng quản hạt, chia sẻ với ông cái quyền to tát cai trị cả một xứ. Hội đồng Quản hạt do một chỉ dụ thiết lập ra ngày 2-1-1880, là một nghị viện nhỏ, mục đích là để có những người thay mặt dân làm việc nước.

Song ở Nam-kỳ cũng như ở các thuộc địa khác, bao giờ cũng có hai hạng người sống cạnh nhau: hạng người Pháp, công dân Pháp, và hạng người Nam, là thuộc dân Pháp. Vậy trong các nghị viện nhỏ kia, có nên giữ sự phân biệt ấy không hay là theo nguyên tắc bình đẳng bên Mầu quốc? Lập ra một nghị viện chung cho cả hai hạng người hay là phân tách ra hai viện, một viện riêng cho người Pháp và một viện riêng cho người bản xứ? Nếu chung thì cần phải cho mỗi hạng bao nhiêu đại biểu, mà nếu riêng thì quyền hạn của hai viện ra sao? Đó là những câu hỏi mà ta sẽ gặp mỗi khi bàn đến những viện dân biểu ở thuộc địa.

Riêng ở Nam Kỳ, thì người ta đã giải quyết vấn đề ấy rất rõ ràng. Hội đồng Quản hạt gồm có đại biểu công dân Pháp lẫn đại biểu thuộc dân Pháp. Công dân Pháp thì theo nguyên tắc phổ thông đầu phiếu bầu lấy mười vị đại biểu thực thụ và 6 vị dự khuyết; dân bản xứ thì chỉ có một số ít, hoặc điền chủ, hoặc nhà buôn bán, hoặc các công chức, hoặc người có bằng cấp, nói tóm lại, chỉ có hạng thượng lưu và trung lưu mới có quyền bầu lấy 10 vị đại biểu thực thụ và 5 vị dự khuyết. Ngoài ra, Hội đồng Quản hạt còn có thêm hai vị đại biểu Phòng Canh nông và hai vị đại biểu Phòng Thương mại Nam Kỳ nữa.

Hội đồng Quản hạt mỗi năm họp một kỳ hai mươi ngày; các buổi hội họp đều công khai, trừ khi nào hội đồng muốn họp kín không kể. Quyền hạn của hội đồng cũng khá lớn, vì là quyền nghị quyết. Về việc mua, bán, đổi hay cho thuê động-thổ hay bất-dộng-thổ của Nam Kỳ, việc nhận các tài sản người ta cho hay để đi lại cho Nam Kỳ, việc kiện cáo hay điều đình có dính dấp đến thuộc địa, thì hội đồng đã quyết định là phải thực hành, nếu trong vòng hai tháng, vị toàn quyền Đông Dương không bãi bỏ điều nghị quyết ấy đi. Về việc lập ngân sách thì hội đồng có quyền nghị quyết, nhưng chỉ thực hành sau khi vị toàn quyền Đông Dương đã duyệt y. Về việc lập các trực thuế và việc thuộc địa mở công khai, quyền quyết nghị của hội đồng cũng như vậy. Ngoài quyền nghị quyết đó, hội đồng còn có quyền tư vấn về những vấn đề gì mà vị thống đốc muốn đem ra làm với hội đồng, tuy nhiên, hội đồng không được bàn và yêu sách về chính trị.

Nhưng với những quyền hạn nghị quyết kể trên, Hội đồng Quản hạt cũng không đến nỗi thẹn với cái ý nghĩa Hội đồng Dân biểu của mình, và có một hội đồng như vậy, nhân dân bản xứ mới can thiệp đến công việc chung của xứ mình và tập việc tự trị được.

Hoàng Đạo

Thuộc quán
và xì-gà

Hút êm đọng

và thơm ngon

MELIA

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & Cie Ltd 21, Bd Henri Rivière - HANOI

BỘ
phần to đã g
ing ba Hanoi
1
người đã g
HỘI LẬP
SE LẬP
EN
oàn 17
37 - 612
141.981
Những số tr
SEPIEMBR
(d Charner)
ae Kellerman
v Lê văn D
n được dự
"A" và "A"
phần T. cũ
đầu có từ
các bánh xe ra
ing.
5 quap ở bán
5 quap ở bán
5 quap ở bán
vời số quap
ng mới m
ng thêm m
trung.
vời số quap
SỐ TIỀN
5000
500.
1.000
2.500
500.

HAT san

Địa dư tàu

Đông Pháp số 4.250 trong bài « Đại chiến ở Hồ-nam » :

Tràng sa tỉnh thành Hồ nam, Tràng sa là một trong những cửa bể quan trọng mà Tàu còn giữ được.

Phải Tchang-cha là một « port » mà port là cửa biển, dù Tchang-cha chỉ ở bên sông Siang-kiang chảy vào hồ Tong-ting trong tỉnh Hou-nan, mà tỉnh Hou-nan thì cách xa biển có chừng 500 dặm thôi. Nhưng đó là một « cửa sông » mà cửa biển với cửa sông thì cũng thế, đều có nước cả. Với lại đã biết đâu rằng nước sông Siang-kiang không mậu như nước biển Trung Quốc dù nó cách xa biển 500 dặm ?

Tin sau cùng. — Ngày Nay số 181 cũng vừa nhai phải hạt sạn trên này, vì người giữ mực « Những việc chính trong tuần lễ » đã nhắm mắt chép theo tin tức báo Đông Pháp.

Nhặt nhéo !

T. T. T. Bấy số 278 trong truyện « Trong phòng triển lãm » :

Từ đứng vũ cầm cảm thấy giữa mình và họa sĩ đang ngồi trầm tĩnh như một pho tượng kia, mỗi giây phút càng có một cái gì làm cho xa nhau thêm, nhạt nhẽo thêm...

Còn ai hiểu : « càng cảm thấy giữa hai người mỗi giây phút càng có một cái gì làm cho xa nhau thêm » là cái gì ?

Lại giây phút làm cho nhạt nhẽo thêm giữa hai người nữa !

Thế mới đúng nghệ thuật.

Cũng trong truyện ấy :

Vũ tướng chừng họa sĩ đang tìm kiếm một ảo ảnh gì cũ kỹ trong ký ức, trong tâm hồn để rồi trưa nay, chiều nay, hay đêm nay thấp thỏm ngồi ghi lại trên một khung lụa mới căng lên đã gổ.

Thì ra muốn ghi một ảo ảnh cũ kỹ trong ký ức, trong tâm hồn, phải dùng đến ánh sáng cây nến, dù ghi nó buổi trưa, buổi chiều hay

buổi tối ! (Dòng ánh sáng đèn điện thì còn gì là nghệ thuật ?)

Văn đàn bà

Đàn bà số 28 trong truyện « Trời thu như nhấc » :

Nhưng chỉ có đêm hôm rằm tháng tám mới là cái đêm mà được mọi người để ý đến.

Mà được ! Tưởng đã « mà » thì thôi « được » cũng đủ chán rồi ! Lại « chỉ có »... « mới là » nữa. Rồi ôi thôi, lố lố nhố nhố chuyện con cả con kê của các bà đi chợ.

Nước gì ?

Cũng trong truyện ấy :

Trong khi ấy ai là người chẳng sợ

mé cảnh đẹp, chẳng thấy chảy qua trong mạch máu một thứ nước mê ly...

Thứ nước gì mà ai ai cũng tí ắt chạy qua trong mạch máu giữa đêm rằm tháng tám thế ?

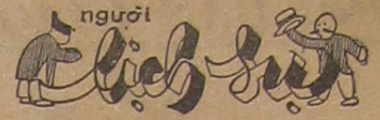
Tiếng sỏi

Cũng trong truyện ấy :

Cô bỗng thấy rõ ràng là bạn có đang nhặt những viên sỏi con. thỉnh thoảng lại ném xuống nước làm thành tiếng kêu tí tạch.

Cô ta nghe thấy trong giấc mộng có khác ! Chứ sự thực thì sỏi ném xuống nước không kêu tí tạch. Hoa chàng viên sỏi ấy là một cái đồng hồ.

HÀN ĐÁI SẠN

THƯ TÍN

NẾU thư của mình viết hỏi ai đều gì hoặc cho người chưa biết nữ, hoặc kẻ dưới mình, thì nên kèm theo tem để họ trả lời ; đó không phải là một cử chỉ bất lịch sự.

Nếu kèm theo tem thì nên dán rất nhẹ trên một góc giấy bên trái trang trên.

NGOÀI những thư về thương mại không kể, những thư khác không được viết chữ số và viết tắt.

TẤT cả các thư mình nhận được đều đáng trả lời. Cha mẹ, anh em, bạn bè hoặc người mình chưa quen biết mặt, chớ làm một tuần lễ là phải trả lời. Phải trả lời ngay hôm mình nhận được thư, nếu kẻ gửi là người trên hàng mình hay có địa vị trong xã hội. Và nếu là khách hàng thì cũng đừng để chậm quá ba ngày.

GIẤY có hai mặt (feuille double) thì nên viết ngay trang đầu. Viết thư cho bạn bè nên viết ba phần tư khổ rộng. Trong đơn từ thì chỉ nên viết hai phần ba hoặc một nửa.

Muốn phân biệt phần đề trống và phần viết, phải lấy chì thước gạch cho ngay ngắn, chớ nên cầu thả lẩy mớng loay mà gạch hoặc gấp nếp.

ĐIỀU cốt yếu trong lúc viết thư là để ngay, thông, năm, trên trang đầu rồi đến địa chỉ của mình. Nhiều người ký tên rồi mới đề địa chỉ, như thế này không hợp phép xã giao, và người ta không thể biết được ngay thư ở đâu gửi tới. Địa chỉ phải để cho rõ ràng.

CHỮ trong thư phải viết cho mình bạch, gọn ghẽ, nắn nót cẩn thận. Chớ nên dộp xóa nhoe nhoe.

DƯỚI THƯ không bao giờ nên quên ký tên. Ký cho rõ ràng. Nếu quen ký lâu thì nên chừa thêm tên mình ở bên cạnh trong hai cái dấu ngoặc. Chữ ký cũng như thợ cho thợ thợ chày phải thận trọng lắm mới được.

Địa-Lương

Theo : La correspondance de tout le monde. Le secrétaire universel và Le parfait secrétaire.

BÈ RÂU cải chính

đó là ông cụ em cụ ấy nhận đi lính hộ, người cũng hơi giống, tên cụ Thiệu còn nhầm, hướng chỉ ông phóng viên, nhầm cái đó cũng không sao. Nhưng tôi muốn rằng từ đây báo có đăng chuyện gì thì nên quan sát cho đích xác, có sự thực thì hơn, ấy là một cái chuyện đáng buồn cười nữa. Nên tôi nói rõ để đăng một cái cười thêm cho nhà báo đăng kỳ sau này.

Kính chúc quý báo đại tiến phát.
Trần hữu Long kính thư ».

Cụ Long (Trần hữu) báo phóng viên Ngày Nay làm. Cái đó thì xin chớ, nhưng cụ cũng nên lưu ý cho rằng có tài thanh cũng không thể quan sát cho đích xác trong trường hợp ấy được. Ban giám khảo gọi đến tên cụ Từ Long, thì một cụ râu dài bước lên, có vẻ cụ Từ Long lắm lại giống cụ Từ Long lắm, thì ngay đến bạn thân của cụ Từ Long có lẽ cũng lầm ra cụ Từ Long mất, hướng chỉ nhà làm báo và cụ Hoàng trọng Phu !

Vậy lần sau, cụ Từ Long có nhờ cụ em đi lính Giải Thưởng Vạn Chương hộ cụ thì cụ nhớ báo cụ em đeo trước ngực một cái biển : « Tôi không hẳn là cụ Từ Long mà là cụ em thôi ». Để cho thiên hạ khỏi lầm.

N. N.

NGÀY NAY nhận được một bức thư của cụ Trần hữu Long (chắc là một cụ già nhưng không phải cụ Từ Long) cải chính hộ cụ Từ Long, bạn cụ, mà ai cũng tưởng đã đến lính thưởng ở nhà bộ Khai Trí, trong khi cụ đi đánh chén ở một nơi khác, thú vị hơn.

Xin đăng hoàn toàn nguyên văn như dưới :

« Le 1er-10-1939

Ngày Nay báo quán chủ nhân tiên sinh tiểu dâm.

Lời mới xin ký báo vừa rồi thấy có vẻ chuyện các cụ lính thưởng ở hội Khai Trí mới rồi, hay hay quá, chủ nghĩa quý báo ở hai chữ trào phúng, chỉ cốt nói cho buồn cười. Mà cười cũng là phải, chỉ hiềm rằng, đã là báo thì phải nói cho có sự thực, mà như chuyện đó nói không đúng, là bởi vì tại người phóng viên quan sát không được tường như vẽ ông Từ Long hai tay bắt tay cụ Thiệu giắt giắt, thì có thực, nhưng có phải thực cụ Từ Long đâu. Cụ ấy được thưởng mấy lần có đi lính lần nào đâu, hiện tôi hôm ấy cụ ấy đi đánh chén với tôi,

Quần áo dệt Cécé có đủ các hạng

Chemisette — Maillot de bain — Full'over.
Gilet croisé — Gilet dame — Blouson.
Veston — Slip — Mi-bas sport — Bas
Scout — Chandail — Combinaison enfant.

Mua buôn, xin hỏi hàng dệt

Cu Chung

100, Rue du Coton
HANOI

Votre prochaine chemise aura un col BALEINÉ & TRUBÉNISÉ... donc toujours net et confortable du matin au soir. Venez voir votre chemisier spécialiste :

THUẬN THÀNH LONG

15, Rue du Riz — Hanoi

Agent à Namdinh

BAZAR AU BON MARCHÉ

140-142 Bd Paul Bert, Namdinh

Quý bà, quý cô lịch sự chỉ nên dùng hoa, hạt, vòng, nhẫn ngọc thạch

Xin mời đến hiệu :

MAI-THI-TRƯỜNG

BRODERIES — DENTELLES

21, Av. de la Cathédrale

HANOI

CƯ'ÓI—ĐĂNG NHÀ GÁI...

BÔN
phần tư đã góp rồ
ing bu Hanoi số 43

HỘI LẬP BÔN
SE LẬP BÔN
ÊN

QUẢN LÝ & SAIGON
đy - Giay số 16

141.981504

Những số trưng ng
SEPTEMBRE 193
Ed Charner) Saigo
me Kellermann, 11
n và Lê văn Dat, b

En được đy một
"A" và "A. T."
phần A. T. cũng m
e đầu có từ "đến 2
các bánh xe và chi

àng.
số quap ở bánh xe
số quap ở bánh xe

số quap ở bánh xe
với số quap ở b

ing mới mẽ mới
làng thêm một bả

tràng.
n với số quap ở k
a.

SỐ TIỀN HOÀN

5000
500.
1.000.

2.500

500

Cột thờ Cộ
nhất Cộ

200p.
1.000

mở lãnh tiền

gió sáng,
Tiền, HANOI

hình một số t
mỗi số tiền
ở lúc mỗi
0% về t
hời hạn c
ra, n
hạn

— Cậu muốn làm bạn với em nó thì quý hóa quá !.. cậu đóng thuế thân bao nhiêu? Cậu nhà đóng bao nhiêu? Cậu đưa cho tôi xem thẻ của cậu và của cụ rồi chúng tôi sẽ trả lời cậu.

— Con một. Cả hai bố con, một năm đóng 700p thuế! Mớ đăng hộ đối đấy. Nhưng nếu con mình không thuận thì sẽ làm thế này, họ trách vào đầu được: thách nhà giai dẫn cưới 500p hào thật. Thế là họ chịu.

— Đám cưới nửa tân nửa cựu và linh đình: ó ló, sấm banh, mừng tuổi bố mẹ vợ... Bà nhạc lại giữ cả tục « đóng cửa » nữa. Nhưng đây là đóng cửa tử bạc. Chủ rề lạng người đi. Cô rầu nước mắt rần rụa...

— Rồi cuối tháng sau, ông bà nhạc tiếp một người chia một đồng phắc-tuya đến thu tiền, kèm một bức thư. Thư rằng:

« Thưa mẹ,

Hôm vợ chồng con mừng tuổi mẹ, mẹ chả thương đến, chúng con xin chịu.

Song thiếrt nghĩ, con đi học vất vả bao nhiêu năm, tốn kém rất nhiều, mới nên ông nọ ông kia, còn mẹ chả mất xu nào, vì con bây giờ cũng được hưởng tiếng. Mỗi khi người ta kêu me bằng cụ cố, me thấg khoan khoái trong lòng, những lúc ấy me nên nghĩ đến con... Nghĩa là: me nên trả cho con một số tiền, cũng như người ta phải trả tiền mua thú vui khác.

Từ hôm con vào làm rề đến giờ, tình ra, bắt gặp me mười sáu lần mặt tươi lên. mũi nở ra khi me được người kêu là « cụ Cố ». Thì — 16 cái phắc - tuya đấy, mỗi cái theo từng lần mặt tươi nhiều, ít, mũi nở nhỏ, to mà đánh giá. Me trả cho.

Cứ cuối tháng có người đến thu tiền, me không phải mang lại. Con rề quý của me. »

— Hôm nhị hỷ, nhàgiai đưa lễ đến nhà gái, có cái thủ lợn, tai đáng nhẽ bị cắt cụt đi nhưng chủ rề lại nối dài thêm ra bằng hai cái sừng.

của TÔ-TỬ

CHIẾC BÁNH TÂY

(Tiếp theo trang 7)

C. T. N., hoảng hốt — Chiếc bánh tây này tôi ăn chưa hết, mà có lẽ ăn hết thì vừa no. Tôi không dùng bánh ngọt đâu. Có làm ơn đem về hộ.

CỔ EM — Không hề gì ạ! Bánh và nước đây đã trả tiền rồi, ông cứ lấy dùng.

C. T. N., sức nhớ nhưng vẫn giả vờ hỏi. — Ai trả tiền thế, cô?

CỔ EM, mỉm cười ý vị. — Ai nữa? Cậu em của ông trả chứ ông bảo còn ai nữa?

HẠ MÀN
Quang-Huy
(HUẾ)

CẦU Ô

Cần người làm.

Đoàn Ánh Sáng vẫn còn cần rất nhiều người bán vé Tombola ở Hanoi và các tỉnh. Trả lương ngày hay hỏa hồng rất hậu. Đến hỏi hay biên thư về Đoàn số Ánh Sáng số 28 phố Richaud.

Tìm việc làm

Trẻ tuổi, đứng đắn, đã làm qua nhiều nhà buôn lớn ở Hanoi. Nay muốn tìm bất cứ việc gì, để đi làm cho vui.

Hỏi M. Vĩnh 73 rue du Papier Hanoi

ENSEIGNEMENT PAR CORRESPONDANCE

Français - Mathématiques - Sciences

Mensualités
Préparation au C.E.P.C.I. 2p.00
Cours de 1ère & de 2è années P.S. 3p.00
Préparation au B.E. & D.E.P.S.I. 4p.00
Cours de Français pour les adultes 2p.50
Pour tous renseignements, écrire à

L'Ecole TRITON

8, 8bis et 10 Rés dent Miribel
HANOI

Joindre une enveloppe timbrée pour la réponse.

Docteur

Cao xuân Cầm de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ:
BỆNH HOA LIỄU và NỘI THƯƠNG
Khám bệnh tại:
153, Henri d'Orléans — Hanoi
(Phố cửa Đông, cạnh hội Hợp-Thiện)

Sách « Nói chuyện nuôi con » của bác sĩ Cầm có bán tại hiệu Nam-Kỳ phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier, Hanoi. Giá 0p.35 một quyển

VÔ-ĐỨC-DIÊN KIẾN TRÚC SƯ

8 Place Négrier
HANOI — T. 77

Các binh lính Đông-dương nên chú ý đến quyển sách

LE FRANÇAIS PAR SOI-MÊME

par NGUYỄN-HOÀI-ĐÌNH, Đốc-học Hải-dương

In lần thứ bảy, phát hành hai vạn rưỡi quyển

Quyển sách này soạn riêng cho người biết đọc Quốc-ngữ tự học tiếng Pháp một mình không phải thầy, dễ học, chóng nhớ. Nói tiếng Pháp rất đúng.

Để giúp cho anh em nhà binh, lao động, học sinh và người nhiều tuổi tự học tiếng Pháp một mình. Sách này có 80 bài dịch tiếng Pháp ra Quốc-ngữ và Quốc-ngữ ra chữ Pháp. Học trong thời kỳ rất ngắn sẽ nói được tiếng Pháp thạo, giao thiệp cùng người Pháp dễ dàng, không như thứ sách bắt chước làm rồi thì người học.

Bán khắp các hiệu sách — Giá 0p.80 — Ở xa thêm 0p.20 tiền cước
ÉDITION NAM-KỶ, 17, Bd Francis Garnier, Hanoi — Tél. 882

Đã có : AU CHÂU ĐẠI CHIẾN, giá 0p.04

SẮP CÓ BÁN

Khi chiếc yếm rơi xuống

TIỂU THUYẾT của TRƯƠNG-TỬU

Sách đã được chính phủ duyệt y.

Sách in đẹp — Bìa có vẽ, in litho 7 màu — Giá 0p.20 một cuốn
(có thể gửi trả bằng tem, cước phí thêm 0p.02 một cuốn)

MINH-PHƯƠNG xuất bản

Các nhà Tổng-đại-lý phát hành :

Toàn xứ Bắc-kỳ : M. TÔ VĂN ĐỨC, LIBRAIRIE CENTRALE
110, Rue du Pont en Bois, Hanoi

Toàn xứ Trung-kỳ : M. LÊ THÀNH TUÂN 119, Rue Gia-Long, Huế
Nam-kỳ, Ai-lao, Cao-mên : Xin giao thiệp thẳng với nhà

Xuất bản MINH PHƯƠNG, 15 A, Cité Văn Tân, Hanoi

Sách này không gửi bán các đại-lý chậm trả tiền. Ở xa ai muốn mua xin gửi tiền 0p.21 cước bảo đảm. Ai muốn hỏi thêm điều gì xin gửi 0p.16 tem để trả lời.

Mời các ngài tới nếm
các món ăn Tứ-Xuyên

tại

Cao lâu Tứ - Xuyên

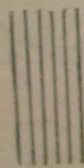
82, HÀNG TRỐNG, HANOI — GIẤY NÓI SỐ 394

Sẽ được vừa ý vì MÓN ĂN NGON
Cách tiếp lịch sự — Nhận đặt tiệc

Về mùa hè

lại trong lúc vải đắt, công cao này

dùng CHEMISSETTE

tức là ta đã chọn thứ y phục hợp
thời nhất, lịch sự và tốn ít tiền.

Manufacture CU GIOANH
70 Rue des Eventails, Hanoi — Tél. 525

La plus importante fabrique de chemisettes au Tonkin

VOMITOL

Thuốc nước chế riêng để trị bệnh chớ, sưa của trẻ con.
làm cho bú sữa chóng tiêu. Một lọ 0p.30

ECZEMATOL

Thuốc mỡ chế riêng để trị các bệnh ngoài da của trẻ
con, (chàm má, lở, chốc đầu). Một hộp 0p.20

Có bán tại PHARMACIE DU BON SECOURS
Mme NGUYỄN ĐÌNH HOÀNG
52, Bd. ĐÔNG-KHÁNH, HANOI — Tél. 454

hãy trị bệnh
bằng thuốc
chuyên môn

Bảo phê liên dược

Trị các bệnh ho mới phát, ho khan,
có đờm, tắc tiếng. Ho gà, có thal ho,
đỏ rồi ho sần hạt. Ho lâu năm, đờm
lợn cợn xanh, đen, có huyết. Ho lao.
Hại chủ vai đau, đầu xây xẩm, mất
ngủ, ón lạnh, xót xa trong phổi. Hiện
nghiệm trong 24 giờ. Giá mỗi hộp 1p.00

Phụ nữ bạch huyết

Trị kinh nguyệt không đều, hay
trôi sụt. Huyết kinh bầm dợt, huyết
kinh khi nhiều khi ít. Tử cung sưng,
có mủ, đau trắng da dưới, huyết trắng
ra nhiều. Người mất máu, mắt xanh,
đau thất vọng. Uống trong 1 hộp Bạch
guyễn-hoàn thì kinh sẽ có lại đúng
ngày, hết Bạch-dại Máu có thal.

Giá mỗi hộp 1p.00.

Gửi Contre Rembt. do :

VĂN-HÓA 8, Carlonnais, Hanoi
VÔ-ĐÌNH-DÂN

323, Rue des Marins — Cholon

ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 66-67 Cầu-Đốt Hảiphong,
Nguyễn-văn-Đức, 11 Rue des Calmes Hanoi

PHỤC HƯNG

Làm
Dứt-tuyệt
là cái đặc điểm
của thuốc

Nhiều bạn phản nản thuốc Di-
tinh chỉ trị tạm thời. Còn sống
thì hết bệnh, mà nghĩ thuốc, bệnh
trở lại như xưa.

CỔ TINH ÍCH THỌ hoàn của PHỤC
HUNG Y QUÁN bảo chắc không có như
vậy. Sẽ đi được tin dụng nhữn, là
nhờ ở chỗ : BỆNH KHÔNG BAO GIỜ
TRỞ LẠI.

Bệnh mưng-tính, di-tinh, nhẹ trong
1, 2 năm dùng 2 hộp là thật mạnh.
Bệnh hoạt tính, nặng 5, 7 năm dùng
nhiều lắm 5 hộp, là không còn, bao
giờ thì trở lại nữa.

Cái đặc điểm của CỔ TINH, ÍCH
THỌ là ở chỗ ấy.

Giá mỗi hộp 1p.00.

CỔ-TINH
ÍCH-THỌ
Thuốc trong Tim
Quản nh Huyết tinh

(Gửi Contre Remboursement)

Tổng phát hành phía Bắc :

VĂN-HÓA 8 Carlonnais, Hanoi

Tổng phát hành phía Nam :

VÔ-ĐÌNH-DÂN 323 Marins — Cholon

ĐẠI-LÝ : Mai-Linh 66-67 Cầu-Đốt Hảiphong,
Nguyễn-văn-Đức, 11, Rue des Calmes — Hanoi

Thưa quý ông,
Thưa quý bà

Khi sinh nở, tức thể thao?
Hoa-Kỳ Rượu-Chối sưa vào khố
ngay!
Tê chân, chấy máu, đất tấy?
Cắm hàn, cầm thử sưa ngay khỏi liền!
Hộp lớn 135 grs. : 0p.60
Hộp nhỏ 75 grs. : 0p.35

Hỏi ở các nhà Đại-lý :
PHÒNG TÍCH « CON CHIM »
Khắp Đông-dương có treo cái biển tròn

Ông y sỹ Nguyễn-hồng-Châu ở Mỹ-luông Nam-kỳ, viết thư cho chúng tôi hay...

Ông có một bà chị sanh đẻ rất khó mỗi lần sanh thì cả nhà phải lo sợ. Ông đã dùng hết tài lực để trị cho chị nhưng rất cuộc ông phải chịu bó tay, ngờ là chị ông mắc phải chứng bệnh nan y.

Lần này chị ông có thai, ông mua thuốc Dưỡng-thai, hiệu Nhành-Mai cho chị ông dùng. Kết quả ba hộp Dưỡng-thai, làm cho ông lạ lùng. Nó đem cho gia đình ông biết bao nhiêu sự vui mừng, vì lần này chị ông sanh mau lẹ dễ dàng mỗi cách không ngờ. Không kịp kêu xe chở đi nhà thương thì người chị đã sanh rồi, không đau đớn rên la như mấy lần trước. Ông mừng quá viết thư khen tặng thuốc Dưỡng-thai hiệu Nhành-mai.

Thuốc Dưỡng-thai có bán khắp nơi, giá 1p.00 một hộp.

CHI NHÁNH PHÁT HÀNH NHÀ THUỐC

Nhành - Mai

Tonkin - 11, Rue des Caisses - Hanoi

ĐẠI-LÝ : Hải-phong : Mai-Ninh, Văn-tân, Quảng-vân-Thành Paul Doumer. Hà-Đông : Nguyễn-văn-Hiến 27 Bd République. Khâm-Thiên : Đức-Thịnh. Việt-tri : Vạn-Lợi, Mỹ-Lợi, Đức-sinh-Thành, Đức-thái-Thành rue Việt-Lợi. Lào-kay : Quảng-đức-Xương 47 Cam-đường (Cốc-lều). Sontay : Nguyễn Tuệ 12 Amiral Courbet. Tông : Đại Chương en face du Marché Sơn-lộc... Khắp Đông-Pháp đâu đâu cũng có bán ở nơi nào cheo biển Nhành-Mai.

SỮA
NESTLÉ
Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẢO CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

Hỏi xin không mất tiền quyền sách dạy cách nuôi trẻ của bác sĩ Vidal soạn ở hãng NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55 HAIPHONG

VIÊN ĐÔNG LẬP BỒN

Hội Đông-Pháp về danh-bôn vốn 4.000.000 phật-làng, một phần tư đã góp ra Công ty hành động theo chỉ dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. Đăng bạ Hanoi số 437
Món tiền lưu trữ : 1.154.878p.41
Tính đến ngày 31 Décembre 1938 để hoàn vốn lại cho người đã góp

HỘI ĐÔNG PHÁP SÁNG LẬP NÊN RỜI HỘI LẬP BỒN TO NHẤT HOÀN CẦU : HỘI SÉQUANAISE LẬP BỒN
TỔNG CỤC GIÚP NHỮNG NGƯỜI ĐÈ DÀNH TIỀN

BẮT ĐÔNG SẢN CỦA BÀN-HỘI Ở HANOI
30-32 Phố Paul-Bert-Giấy số 857
QUẢN LÝ Ở SAIGON
81, đường Kinh-Lô, - Giấy số 22.77

Số tiền mà bản hội trả cho những người trúng số hay bán lại phiếu (tính đến cuối tháng AOUT 1939) là : **1.141.981.804**

KỶ XỔ SỐ THỨ BẢY MƯƠI TƯ
28 SEPTEMBRE 1939

Xổ hội chính thức tại sở Quản-lý số 68, đường Kinh-lập (Ed Charner) Saigon
Do M. René Favre, Hăng Biedermann, Saigon, chủ tọa Mme Kellermann, 112, phố Champagne, Saigon, M.M. Lưu Vinh, Bang trưởng ở Saigon và Lê văn Dau, hội viên Quản hạt ở Gocong dự tọa.

CÁCH XỔ SỐ - Theo thể lệ của hội thì những phiếu đã đóng tiền được dự một số hàng tháng. Trong 3000 số thì được một số chung ở hạng phiếu "A" và "A.T." khi chúng thì được hoàn ngay vốn; ở cuộc xổ số miễn trừ cho hạng phiếu A.T. cũng có theo cách thức đó. Mỗi hàng bốn bánh xe kiểu « FICHET » - bánh xe đầu có từ 0 đến 9 còn những bánh xe sau có từ 0 đến 9. Vợt mỗi lần quay, con số ở các bánh xe ra chỉ ở thể thay đổi từ 0 đến 2999.

- Lần mở đầu từ quặng 0 đến 2999 số quay ở bánh xe ra là số trúng.
- Lần mở thứ hai từ quặng 3000 đến 5999 đem cộng 3000 với số quay ở bánh xe ra để tìm số trúng.
- Lần mở thứ ba từ quặng 6000 đến 8999 đem cộng 6000 với số quay ở bánh xe ra để tìm số trúng.
- Lần mở thứ tư từ quặng 9000 đến 11999 đem cộng 9000 với số quay ở bánh xe ra để tìm số trúng.
- Lần mở thứ năm từ quặng 12000 đến 14999 đem cộng 12000 với số quay ở bánh xe ra để tìm số trúng.

Rồi cứ theo cách thức trên mà mở.
Về cuộc xổ số gần hội thì trong 30.000 phiếu đã đóng tiền tháng mới mở một số trúng. Cách thức mở cũng như các cuộc xổ số khác đây phải dùng thêm một bánh xe kiểu « FICHET » có từ số 0 đến số 9.
Lần mở đầu từ quặng 0 đến 29.999 số quay ở bánh xe ra là số trúng.
Lần mở thứ hai từ quặng 30.000 đến 59.999 đem cộng 30.000 với số quay ở bánh xe ra để tìm số trúng khi những phiếu phát hành không quá 60.000.

Numbering	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	SỐ TIỀN HOÀN LẠI
61.081	Mlle Hoàng thị Lục, 16 H, phố Citadelle Hanoi, phiếu 500p	500\$
69.184	Cha Gauthier, nhà thần học ở Quinbon, phiếu 500p	500.
80.844	Cha Lê quang Xu, ở Travinh, phiếu 1000p	1.000.

ANCIEN TARIF
Lần mở thứ nhất : Hoàn vốn bội phần

Những số đã quay ở bánh xe ra : 1358-3532.
M Nguyễn đòng Nhàn, 20 phố Chasseloup Laubat, Saigon, phiếu 500p

Lần mở thứ hai : Hoàn nguyên vốn
Những số đã quay ở bánh xe ra : 1932-0749-2725-1156-0884-0777-1215-268-0996-2845-0875-0875-1007-1835-1775-1373-1737-1367-0617.

M. Chuong peng Fong, 24, phố Saigon, Hải-phong, phiếu 500p

Phiếu đã bán lại ở Hanoi.

Lần mở thứ ba : Khỏi phải đóng tiền tháng

Những số đã quay ở bánh xe ra : 1316-0759-1366-0914-0815-1294-0862-0535-0953-1078-1664-0945-1066-0528-0631-1594-2313-1975-1821.

Người có tên sau này trúng số miễn trừ trị giá kể ở cột thứ nhất có thể bán lại ngay theo giá tiền kể ở cột thứ hai

Numbering	Name	Cột thứ nhất	Cột thứ hai
24.953	M. Trinh van Thong ở Thổ Phụ, huyện Vĩnh-Lộc, Thanhhoa, phiếu 200p	200p	125p60
37.066	M. Maurice Dignac, chủ sự sở Văn Tự ở Canho, phiếu 100p	1.000	605.00

Ghi trúng số thì chủ về cứ việc giao lại cái vé tiết-kiệm và lãnh tiền ngay đủ số bạc nguyên hiện.

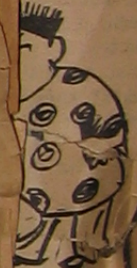
Kỷ xổ số sau định vào ngày 30 OCTOBRE 1939, hồi 9 giờ sáng, tại sở Tổng cục (Bắt Đông Sản của Bàn-hội) 30-32, Phố Tràng Tiền, HANOI

CÁC NGÀI CÓ MUỐN một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ phải để dành một số tiền nhỏ

Ngài cũng mong được dịp may trúng số và lãnh ngay một số tiền to thì các ngài nên mua ngay thứ "TITRE A" của bản hội từ lúc mới mua về TIẾT-KIỆM MỚI được lãnh 50% về tận tay. Người chủ về góp vốn bằng cách góp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể kéo dài đến 25 năm tùy theo ý muốn mà có thể lãnh ngay số vốn ra, nếu về mua trúng ở trong các kỳ xổ số hàng tháng, hay cùng lắm đến hết hạn về. Nếu số tiền vốn đã cam đoan, chủ về còn được hưởng thêm

me nhé!

Mình làm mẹ vợ, làm nửa chồng, làm nửa người bà mẹ vợ ra cho gì, hóa!

đi cái thai ai từ

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I. D. E. O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail.

Articles « RECLAME » vous permettant de faire des économies !

- Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages . . . 0\$12
- Boîte de 100 copies doubles, beau papier . . . 1.70
- Ramotte de 100 — — quadrillé multiple . . 1.20
- Plumier laqué, couvercle chromos 1.20
- Compas sur panoplies : 15 & 4 pièces . . . 0\$88 & 0.48
- Compas plats nickelé réversible double usage . . 1.18
- — — en pochette . . . 3\$25 — 2.20 & 1.65
- Nécessaire scolaire 4 pièces, pochette cuir 0.52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L. I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE HANOI - HAIPHONG

POUDRE TOKALON « Pétalia »

SURPRENANTE DÉCOUVERTE D'UN CHIMISTE PARISIEN SPÉCIALISTE DE BEAUTÉ

Une poudre de riz si fine et si légère qu'elle flotte dans l'air. Telle est la surprenante création d'un Chimiste Parisien.

C'est pourquoi la Poudre Tokalon s'étend si régulièrement et si uniformément, recouvrant la peau d'un fin voile de beauté, presque invisible. Il en résulte une beauté paraissant parfaitement naturelle. Très différente, en son effet, des poudres lourdes et démodées qui ne donnent qu'une apparence « maquillée », la Poudre Tokalon contient notamment de la Mousse de Crème qui la fait adhérer à la peau pendant 8 heures. Même dans un restaurant surchauffé, jamais votre visage nécessitera de « retouche » si vous employez la Poudre Tokalon. A la fin d'une longue soirée de danse, votre teint sera toujours frais et exempt de luisant.

Agents : F. Maron A. RoCHAT & Cie
45 Bd Gambetta — HANOI

Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê

Lấy tinh chất & cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dẫn ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạc, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện thuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy tráng dương cố khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lãnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mỏi mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thở cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sái, bỏ ti, tiền thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bò Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên khai chiến với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuộc Hồng-Khê số 47

Thuộc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiêu, Hải-cẩu-thận, Yến-quang, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiện quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh man xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuộc « Cai Hồng Khê »

Không chịu lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân biệt), nên ai cai cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện chỉ bằng nửa hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuộc phong tình Hồng Khê

Giúp (thép má buộc ngang trời) Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì bề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không có mủ hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 39, mỗi hộp 0p.60 cũng rút nọc, ai bị bệnh giang-mai không có vờ thời kỳ thứ mấy, mủ hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai số 14 cũng khỏi rút nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp nơi đâu đâu cũng biết tiếng.

Nhà thuốc HỒNG - KHÊ 88, Phố Chợ Hôm (Route de Huế) — Hanoi

Kem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp Tây y hiện khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tân, Ai-lao, Cao-mên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rồi ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà Hồng-Khê dự Hội-chợ Hải-phòng năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Đại tinh vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hội-chợ Huế. Kỳ đầu sao công nghệ, kỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sứ ban khen và được thưởng « Đại tinh vàng ». Có biên 2 cuốn sách thuốc: « Gia-đình Y-được » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-ly, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận kỹ giớu bìe Phát 12 tay.